WASHINGTON D.C.

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 210. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 31-го ЖОВТНЯ 1957 ЦЕНТІВ 5 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 31, 1957 No. 210. VOL. LXIV.

ДОЛЛЕС СУМНІВАЄТЬСЯ В НЕМИНУЧОСТІ ВІЙНИ, АЛЕ РАДИТЬ БУТИ В ПОГОТІВЛІ

Джан Фостер Доллес

Вашингтон. — Головну частину питань і відповідей під час пресової конференції державного секретаря Джана Фостера Доллеса, відбутої у вівторок дня 29 жовтня ц. р., зайняла справа маршала Жукова, усуненого минулого тижня із його становища, як міністра оборони СССР. Доллес відмовився дати безпосередню відповідь на питання, які фактичні дані має він про справу Жукова і як він інтерпретує цю подію. Ствердив тільки, що факт продовжуваних нарад центрального комітету комуністичної партії Совєтського Союзу свідчить, що на порядку нарад сесії цього комітету вирішуються справи великої ваги. На думку Доллеса справу Жукова треба розглядати на ширшому тлі, зокрема на тлі внутрішніх суперечностей і труднощів у Совєтському Союзі, де існуючий двоподіл влади (партія і уряд) приводить до суперництва і водночас тиску з боку таких інколи й відосередних сил, як таємна поліція та армія. Щодо внутрішніх труднощів, то Доллес підкреслив у своїх відповідях провал поточної совєтської п'ятирічки, як теж комплікації, викликані децентралізацією індустрії. Випущення штучного сателіта землі, що було безсумнівним науковим успіхом, ще не свідчить про спроможність Совєтського Союзу зреалізувати встановлений п'ятирічний плян, чи добитися таких засобів, що їх вимагають оборонні потреби країни. Що ж до самого Жукова, то Доллес не береться передбачати, що вийде із цієї нової кризи у совєтському колективному керівництві, ані теж стверджувати, що ця криза матиме добрі чи погані наслідки. Все ж таки, на думку Доллеса, західній світ мусить бути в час такої внутрішньої кризи у Совєтському Союзі безупину в поготівлі, бо завжди існує можливість, що Совєти заризикують якоюсь зовнішньо-політичною авантюрою і навіть війною, щоб закрити цим свої внутрішні труднощі і суперечності. Але у безпосередню неминучість війни Доллес не вірить. — В дальших своїх відповідях Доллес торкнувся справи розподілу відповідальности і тягарів у мілітарній ділянці поміж ЗДА і їхніми союзниками, конечної, за його поглядом, для того, щоб ЗДА могли вирівнятися переду[...] продукції атомової зброї і далекосяжних ракет. Торкнувся Доллес теж і справи евентуальної участи през. Айзенгавера в зібранні держав НАТО, що має відбутися в грудні ц. р., заявляючи, що Президент візьме напевно до уваги евентуальне запрошення в цій справі.

Стівенсонові пропонують членство в Комісії Громадянських Прав

Вашингтон. — Уряд президента Айзенгавера пропонує кандидатові на президента — Адлесві Е. Стівенсонові членство в Комісії Громадянських Прав, яка має бути покликана до життя згідно з законом ухваленим Конгресом цього літа. Ця комісія має бути в 6-членна і повинна складатися з трьох демократів і трьох республіканців. Вона має досліджувати порушення закону про охорону громадянських прав і здавати звіти про це Президентові і Конгресові. Прихильники Стівенсона заявляють, що він не погодиться бути членом цієї комісії, бо це не дуже приємна справа для демократа оскаржувати південних демократів в тому, що вони порушують закон про охорону громадянських прав. Стівенсон не хоче „витягати гарячі картоплі з вогню" і створювати собі ворогів між південними членами своєї партії. На інших членів цієї комісії пропонують: демократів колишнього сенатора Френка Грегема і колишнього губернатора Тексасу — Аллена Шіверса, який під час виборів 1952 і 1956 р.р. голосував на Айзенгавера, а з республіканців: генерала армії Даглеса МекАртура і видавця „Денвер Пост-у" А. Палмера. Номінація членів цієї комісії має відбутися коло „Дня Подяки", бо тоді сподіваються відкликання федерального війська з Литтл Року, Аркенсо.

Видатки на оборону збільшать на 400 мільйонів

Вашингтон. — Секретар оборони Ніл Г. МекЕлрой вислав повідомлення до секретарів армії, фльоти й летунства, що бюджет оборони, який в першій половині цього фінансового року мав виносити 19 більйонів долярів, треба буде збільшити принаймні на 400 мільйонів долярів. Але МекЕлрой заявив, що в загальному треба триматися бюджетової суми, призначеної колишнім секретарем оборони Чарлзом Е. Вилсоном, який вирішив, що оборонний бюджет не сміє збільшуватися понад 38 більйонів долярів в фінансовому році, який кінчається 30-го червня 1958. Повідомлення секретаря оборони про збільшення оборонного бюджету зменшує надії тих членів Конгресу, які сподівалися, що буде більша бюджетова надвишка в цьому році, і внаслідок цього можна буде на найближчій сесії Конгресу ухвалити законопроєкт про зменшення прибуткових податків. Якщо і в другій половині цього фінансового року треба буде збільшити видатки на оборону, тоді немає надії на більшу бюджетову надвишку.

Сарнофф твердить, що вільний світ має ще 5 років для врятування миру

Вашингтон. — Голова Радіової Корпорації Америки генерал бригади Дейвід Сарнофф промовляв на зборах Товариства Прихильників Армії і сказав, що „вільний світ, можливо, має ще перед собою 5 років, під час яких може врятувати себе від катастрофи, що загрожує людству від комунізму". За 5 років і ЗДА і СССР напродукують велике число керованих балістичних ракет, і тоді може прийти до світової катастрофи, якої ще не було. На думку генерала Сарноффа не вільно втратити навіть п'ятьох мінут у змаганні пославити комуністичну Росію всередині і збоку, бо тільки тоді вона не буде загрозою до спровокування третьої світової війни. Якщо вільний світ впродовж п'ятьох років не виграє холодної війни, то СССР матиме тоді перевагу над ЗДА. Совєтському Союзові, твердить генерал Сарнофф, загрожують внутрішні тертя й небезпека, які Захід повинен використати для свого „психологічного змагання до миру" і до врятування світу від катастрофи.

15,000 шоферів залишили АФП - КІО

Толідо, Огайо. — 5 місцевих відділів Міжнародного Братства Шоферів в стейті Огайо, які нараховують 15,000 членів, заявили стейтовій управі Американської Федерації Праці — Конгресу Індустрійних Організацій, що покидають цю матірну організацію. Це, покищо, перша відповідь Братства Шоферів на рішення Виконної Ради АФП — КІО про припинення в членстві спілки шоферів, яка нараховує 1,400,000 членів. Голова спільної ради цих п'ятьох спілок Лоренс Н. Стейнберґ заявив, що ухвала про залишення АФП-КІО була одноголосна, бо за нею голосували делегати, які репрезентували 15,000 членів. Ці місцеві спілки заявили, що будуть співпрацювати з іншими робітничими організаціями, коли будуть вирішуватися справи, які відносяться до поліпшення долі робітництва. Стейнберґ є приятелем Джеймса Р. Гоффи, і тому гадають, що й інші місцеві відділи спілки шоферів самі залишать АФП-КІО, і не будуть чекати, поки їх викинуть.

Голова УКК передав меморіял президентові Айзенгаверові і прем'єрові МекМілленові з нагоди їх нарад у Вашинґтоні

Вашинґтон. — З нагоди недавніх нарад президента Айзенгавера з британським прем'єром Мекмілленом, голова Українського Конгресового Комітету проф. Лев Добрянський передав обидвом цим керівникам політики двох великих країн відповідний меморіял, в якому висловлює погляди репрезентованої ним організації на большевицьку загрозу для вільного світу, та на ролю, яку в боротьбі проти цієї загрози грають і можуть відіграти український та інші поневолені Москвою народи. Покликуючись м. ін. на недавні заяви Хрущова в інтерв'ю з кореспондентом Ню Йорк Таймсу Рестоном, проф. Добрянський твердить у меморіялі, що Кремль тепер свідомо намагається відвернути увагу західнього світу від проблеми визвольних рухів поневолених Москвою народів, щоб здобути передишку для необхідної консолідації комуністичної імперії в підготові до аґресії на вільний світ.

В Торонті П. Шевчук, адміністратор „Гомону України", зловив, роззброїв і передав поліції грабіжника

Торонто, Канада. (Є. В.) — Місц. канад. преса з 28 жовтня подала на перших сторінках, як головну подію дня, вістку про те, що новоканадієць Павло Шевчук, адміністратор „Гомону України", зловив, роззброїв і передав в руки поліції озброєного грабіжника після того, як той вломився до приміщеної в тому самому будинку, що й „Гомін України", Української Кредитової Спілки „Будучність", пограбував там 2,000 долярів і втікав, вскочивши до трамваю. Згідно з пресовим повідомленням, коротко перед полуднем 28-го жовтня до кредитівки увійшов власник пекарні Алекс Вішневскі, що приніс для депозиту 1,011 долярів. Коли він ці гроші депонував, за ним нагло „з'явився" замаскований бандит, що приложив йому пістолю до плеча, відібрав гроші і опісля, погрожуючи пістолею, наказав управителеві кредитівки, Василеві Куцому, положитись на землю, що той і виконав, намарно намагаючись замкнути двері. Бандит пограбував ще й готівку в кредитівці та почав утікати, але за ним пішли негайно в погоню п. Шевчук та п. Бабяк, що чули замішання в кредитівці й зорієнтувались у чому діло. Бандит вибіг на вулицю та вскочив до трамваю, але Шевчук і Бабій зупинили трамвай, що вже мав закриті двері і рушав, ввійшли до середини та, не зважаючи на погрози грабіжника, зловили його, відібрали пістолю й, тримаючи його за руки, випровадили з трамваю і передали в руки принагідному поліцистові. Бандит був в руках поліції вже кілька хвилин після грабунку і поліція з великим признанням для двох українців заявила, що швидке схоплення грабіжника треба завдячувати саме п. Шевчукові і Бабякові.

● **У південно - західній Африці**, в пустелі Наміб, англо-американська наукова експедиція відкрила багаті поклади урану, що простягаються на 15—20 миль здовж і мають до одної милі ширини. Уран — це головна речовина, з якої витворюється атомову енергію.

Бомба в ізраїльському парляменті поранила міністрів

Єрусалим. — У вівторок 29 жовтня під час засідання ізраїльського парляменту (кнессету) 25-річний Моше Дуек кинув із галерії для глядачів ручну гранату „домашнього виробу" почерез голови глядачів на залю засідань. Бомба впала на підвищення, біля президіяльного стола, за яким сиділи члени ізраїльського уряду. 71-річний прем'єр Давід Бен Гуріон інстинктовно схилився і мабуть тому оминув більшого поранення. Все ж, вибух бомби ранив його легко в ногу. Так само ранена легко міністер закордонних справ Гольда Маєр. Зате важко поранений міністер віровизнань і соціяльної опіки 55-річний Моше Шапіро: відламки бомби поранили його в голову, хберет і шлунок. Після переведення негайної операції його життю ніби не грозить безпосередня небезпека, проте стан його здоров'я дуже поважний. Зранений міністер комунікації Моше Кармель, що його поцілив один відламок і зламав йому кістку в руці. Після вибуху бомби настала паніка в залі, яка проте швидко уляглась. Публіка затримала атентатчика, який хотів втекти, і тільки поліція врятувала його від важкого побиття чи смерти з рук обурених людей. Офіційно повідомлено, що названий вгорі атентатчик був уже в домі для нервово хворих і хотів було вже раз підпалити шпиталь біля Тель Авіву. Він пояснив свій атентат бажанням задемонструвати своє невдоволення діяльністю, яку веде організація, що спроваджує жидівських сиріт до Ізраїлю.

Тунісія дістане зброю від ЗДА й Англії

Туніс. — Президент Тунісії Габіб Бурґіба заявив журналістам, що він сподівається вже протягом якого тижня дістати зброю з західньої Европи. Цю його заяву пов'язують з обіцянкою, яку Тунісія дістала була від американського уряду, що він „обміркує" справу достави їй деякої невеличкої кількости зброї, потрібної для озброєння бодай її теперішньої 5,000-ої армії. З'єдинені держави отягалися з безпосереднім доставленням цієї зброї Тунісії з уваги на Францію. Америка воліла, щоб Франція сама дотримала дану свого часу обіцянку тунісцям щодо озброєння туніської армії. Однак французи лякаються, щоб з Тунісії зброю не перебрали альжирські партизани і на цьому тлі прийшло до загострення французько-туніських взаємин. Цю справу обмірковують спільно ЗДА й Англія. Вони ніби поставили були Франції термін до 30 жовтня впорядкувати цю проблему. Тому, що від місяця нема у Франції уряду — ЗДА й Англія не хочуть далі чекати, лякаючись, щоб Тунісія не пішла за прикладом Єгипту і Сирії і не звернулась за зброєю до Москви, яка аж надто радо прислала б її. ЗДА й Англія мабуть не дадуть Тунісії зброї безпосередньо, а через Італію.

Індонезія погрожує війною Голляндії

Якарта. — Міністер закордонних справ Індонезії Суюандріо, який саме вернувся з нарад Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, заявив, що Індонезія приготована, щоб силоміць здобути Західню Ґвінею, якщо індонезійська скарга проти Голляндії в цій справі скінчиться на терені Об'єднаних Націй знову невдачею. Індонезія зголошує претензію до Західньої Ґвінеї, яку зберегла за собою Голляндія, колишня „власниця" всього архіпеляґу т. зв. Голляндської Індії, поки весь той архіпелаг із кругло сотні островів не став вісім років тому самостійною державою Індонезії. Голляндія, маючи в цій справі за собою підтримку Австралії, не хоче звернути Індонезії Західньої Ґвінеї головно з стратегічних мотивів та з уваги на „невтральний" і насправді совєтофільський характер закордонної політики індонезійського уряду. Індонезійські націоналісти і комуністи, які тут ідуть разом, почали малювати на голляндських будинках і автах в Якарті написи: „візьмемо Ґвінею силою". Однак насправді — за твердженням західніх обсерваторів — індонезійська збройна сила не дуже страшна: вона озброєна перестарілим вирядом з останньої війни, фактично не має ні летунства ні морської фльоти й розполітикована та нездисциплінована.

Ія Мацюк, українська співачка з Бразилії, виступить на Листопадових Академіях в Ню Йорку і Филаделфії

Ія Мацюк

Уже від кількох тижнів перебуває на відвідинах у цій країні відома українська співачка з Бразилії — п-ні Ія Мацюк. Не зважаючи на те, що артистка приготовляється до власних концертів у цих двох та в ряді інших міст з більшими українськими скупченнями (в Ню Йорку її концерт відбудеться 23-го листопада, а у Филаделфії 17-го листопада), вона погодилась на гостинні виступи на Листопадових Академіях у Филаделфії в суботу 2-го листопада і в Ню Йорку в неділю 3-го листопада. П-ні Мацюк, що дала з великим успіхом ряд концертів у Бразилії та яка постійно виступає на великій телевізійній і радіовій програмі, веденій щоденником „А Газета" в Сан Павльо в Бразилії, відвідала у вівторок, 29-го жовтня, Редакцію „Свободи", інформуючи її про українців у Бразилії та про свої пляни під час відвидин у цій країні. П-ні Мацюк була в Редакції в товаристві проф. Сергія Литвиненка, голови Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку, який і патронуватиме її концертові в цьому місті в суботу 23-го листопада.

ПЕРЕВТОМА СПРИЧИНЯЄ НЕДУГИ СЕРЦЯ

Шикаґо. — На зборах членів Американського Товариства Серцевих Недуг ствержено, що не тільки надмірне вживання товщів, але в першу чергу перевтома спричиняє атаки серця та інші серцеві недуги (артеріосклерозу). В організмі перевтомленої людини витворюється холестерол, який спричиняє зціплення крови й ствердіння артерій, і тому треба працювати так, щоб не перевтомлюватися.

ХРУЩОВ ЗАПОВІДАЄ „ІНШУ ПОСАДУ" ДЛЯ ЖУКОВА

Москва. — „Я бачив сьогодні Жукова. Я говорив з ним. Він цілком здоров" — заявив Нікіта Хрущов журналістам, які запитували його про долю Жукова. „Ми ще не вирішили, яку він має дістати нову працю. Але він дістане якусь, відповідно до його знання і досвіду". — Цю розмову з західніми журналістами Хрущов мав на прийнятті в турецькій амбасаді. Він явився там в товаристві Булганіна і Мікояна та проявляв — за твердженням журналістів — велику самовпевненість і був, як завжди, страшенне балакучий і крикливий. Єдиним високим військовиком, що був на тому прийнятті, був маршал Іван К. Баґрам'ян, командант військової академії ім. Ворошилова. Він запевняв приявних, що швидко появиться публічне вияснення димісії Жукова, бо „ми нічого не скриваємо". Запитаний, чи Жуков поїхав би тепер до Америки, як би його туди запросили, Баґрам'ян відповів, що Жуков „не бажає собі" виїжджати тепер за кордон. Коли ж пригадали йому, що чейже ще несповна три тижні тому Хрущов жалівся, що Жукова не запрошено до ЗДА, Баґрам'ян відповів коротко, що „часи змінилися". Взагалі, совєтські „достойники" намагалися легковажити історію з Жуковим. Кожний із названих вище большевицьких вожаків, за очевидним попереднім порозумінням, покликувався на відхід Чарльза Вилсона з становища американського секретаря оборони, як ніби на паралелю з „вичищенням" Жукова. Ніхто з них ані словом не згадував про наради Центрального Комітету компартії СССР, які — за твердженням західніх кореспондентів з Москви — ведуться за закритими дверми. У совєтській пресі нічого про це не пишеться. Коментатори звертають увагу на статтю в органі совєтської армії „Красная Звезда", де говориться про конечність підпорядкуватись „партії" і мати безмежне довіря до „мізку і серця партії, що ними є Центральний Комітет". З цього вимірковують, що треба сподіватися комунікату ЦК компартії, який з'ясує містерію раптового відсунення в тінь маршала Жукова. Що стосується нової „посади" для нього, то в пресових коментарях пригадується, що безпосередньо після викинення Каґановіча, Молотова, Маленкова і Шепілова большевицькі головачі також запевняли, що всі вони „здорові" і вони будуть призначені на „відповідні для них" інші становища. Колишній прем'єр і міністер закордонних справ Молотов є тепер амбасадором в Монгольській „республіці", Каґановіч є управителем фабрики цементу, колишній наступник Сталіна Маленков, що має інженерську освіту, є директором якоїсь електрівні, а Шепілов вчителює в школі — а всі вони мають ці „відповідні для їх знання і досвіду посади" — тисячі миль від Москви, за Уралом, на терені совєтської Азії. Хрущов признав, що його приявність на прийнятті в турецькій амбасаді є „примирливим жестом" супроти Туреччини і що „ситуація на Середньому Сході дещо злагіднилась".

Тіто не їде до Москви на роковини жовтневої революції

Беоґрад. — Юґославський маршал Тіто не поїде до Москви на з'їзд всіх комуністичних вожаків із широкого світу та прерізних „милих гостей" з нагоди гомінкового святкування 40-річчя большевицької революції. Повідомлено про це офіційно, дармащо кілька тижнів тому новий совєтський амбасадор в Юґославії Іван Замчевський голосно говорив про те, що Тіто прийняв запросини від совєтського уряду і поїде до Москви. Офіційно пояснено відмову Тіта тим, що він дістав знову гостру атаку прострілу (люмбаґо) і тому, мовляв, не може в найближчих місяцях виїздити нікуди за кордон. Однак закордонні обсерватори в Беоґраді звертають увагу, що водночас „колька" Тіта не перешкоджає йому приймати японських соціялістів, індонезійських старшин і різних інших закордонних гостей. Тому відмову Тіта їхати тепер до Москви пояснюється суто політичними причинами, з яких дві найповажніші: вирішення у Москві димісіонувати Жукова якраз під час перебування того червоного маршала з офіційними відвідинами в Юґославії заскочило Тіта і він ніби хоче вичждати, як розвинеться дальша боротьба за владу на Кремлі. Другою важливою причиною прохолодження Тіта є несподіване для нього загострення взаємин із Заходом: зірвання Західньою Німеччиною дипломатичних взаємин з Юґославією та загроза припинення дальшої американської допомоги. Тому Тіто — читаємо в коментарях — не хоче давати дальшої поживи до кампанії проти нього збоку західньої преси і недовірливих супроти нього західніх політичних кол.

В АМЕРИЦІ

● **Уже 5 днів не чути й не видко над ЗДА совєтського „Спутніка"** бо літає він тепер над іншими районами і не „пікає". За ці дні тільки раз бачили над Лімою, в Перу. Дехто твердить, що „Спутнік" вже згорів, але це не вірно: в тих районах, понад якими він літає, немає озброєних належними приладами обсерваторів.

● **Оригінальний спосіб самовбивства** вибрав собі 22-річний летунський контролер Дж. А. Ґрінаволт із Сієттелу, Вашинґтон. Він украв літак, вилетів над океан і звідти подав вістку радіом, що разом із літаком кидається в воду. Військова радарова стація дійсно бачила літак, який падав униз. Самовбивник залишив жінку і двоє дітей. Він був умово пригноблений.

● **68-річний Ралф Б. Гец** із Питсбурґу, Па., задумав жити оригінальним способом. Він позичив мільйон долярів у знайомих і накупив за них цінних паперів та бонди, щоб з відсотків і дивіденд жити й сплачувати свої борги. Після того, як деякі вірителі заскаржили його до суду, виявилося, що він — банкрут.

● **У Метрополітальній опері** в Ню Йорку 28-го жовтня почався цьогорічний сезон оперою Чайковського „Євген Онєґін", яку прийшло побачити 4,000 осіб.

● **Король Савді Арабії Савд** подарував асистентові шефа дипломатичного протоколу Вікторові Пирсові, який їздив із ним до Савді Арабії, автомобіль марки „Олдсмобіл". Пирса недавно звільнено з того становища. Дехто гадає, що сталося це тому, що Пирс їхав із Ню Йорку до Вашинґтону в літаку разом із Айзенгавером, тоді, як шеф протоколу Букенен вертався з Ню Йорку звичайним літаком і оплатив свою подорож.

● **Пані Каролайна К. Саймон**, що кандидує як республіканка на голову міської ради Ню Йорку, протягом одного дня промовляла 17 годин і 30 хвилин на численних вічах в різних частинах міста.

● **32-річна Гелен Боґуш** із Шикаґо була заміжною лише 12 годин, після чого стала вдовою: Євген Боґуш її чоловік, поїхав автом попрощатися зі знайомими і, вертаючись, згинув в автомобільній катастрофі. Гелен чекала на нього, щоб їхати в пошлюбну подорож до Каліфорнії. Євген Боґуш був новим імміґрантом з Польщі.

У СВІТІ

● **Грецький архиєпископ Теоклітос** посвятив в Атенах будинок, збудований фондами Світової Федерації Церков, в якому приміщено 50-літніх непрацездатних утікачів з-поза залізної завіси.

● **В Австралії** переведено найдокладніші досі досліди над космічними променями у вищих верствах атмосфери. Ці досліди переводила група фізиків під проводом д-ра В. Д. Гопнера, яка — за активною підтримкою австралійського уряду — випускала бальони з металевими плитами, чулими на діяння сонячних променів і атмосферичні впливи. Один із тих бальонів досягнув висоти 22-х миль. Всі прилади в цілості спустилися на землю з автоматичним парашутом.

● **Швайцарія** признала право тимчасового азилю чеському гокеїстові на льоді, 25-річному Станіславові Непомуцькому, який прославився в міжнародних змаганнях і „вибрав свободу".

● **У Москві** сподіваються, що 7 листопада з нагоди 40-річчя большевицької революції, вистрелять у небесні простори другого „Спутніка". Йдуть приготування до найбільшої військової паради, яка будь-коли відбулася на Красному майдані в Москві, цим разом з особливою метою — застрашити вільний світ військовою потугою Совєтів.

● **У Сванзі, в Англії**, вкрадено з місцевої галерії образ французького маляра Ґустава Курбе з половини минулого сторіччя „Берег моря із скелями й хвилями", оцінений фахівцями на 14,000 долярів.

● **У Беоґраді** залишились тільки два урядовці західньо-німецької амбасади, що мають видавати візи на подорож до Західньої Німеччини та підтримувати зв'язок з французькою амбасадою, яка перейняла на себе заступництво інтересів Німецької Федеративної Республіки. Західня Німеччина зірвала дипломатичні взаємини з Юґославією внаслідок визнання Тітом східньо - німецького комуністичного режиму.

● **Японія** дістала з Москви запевнення, що в листопаді звільнять усіх японських рибалок, схоплених большевиками за нібито порушення недоторканости совєтських далекосхідніх вод. Це має статися в порядку „амнестії" з нагоди 40-річчя „жовтневої революції". Числа японців, що мають бути звільнені, не подано.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПЕРЕСТОРОГИ ПРОТИ САМОГУБСТВА

Командант усіх збройних сил 15-х західніх держав, згуртованих в НАТО, генерал Лоріс Норстед, сформулював два дні тому проблему оборони на випадок совєтської атаки дуже просто, по-вояцьки: кожний наскок проти Заходу означатиме самогубство напасника. Ген. Норстед, який є наступником таких полководців, як Айзенгавер, Риджвей і Грунтер, безпосередньо після розмови з Президентом ще раз потвердив, що бльок НАТО автоматично ударить по Совєтському Союзу, якщо тільки Москва зважиться заатакувати Туреччину, з якою всі члени цього військово-політичного бльоку зв'язані договором про взаємну безпеку. З військового боку він виключив можливість, що напасник зможе відразу завдати оборонним силам НАТО на просторі 4.500 миль такого нищівного удару, що вони не зможуть відповісти відплатним протиударом. Тому він сумнівається, чи знайдеться смільчак, який заризикував би йти на самогубство.

Заява генерала Норстеда є одною з довгої черги перестороґ, звернених протягом останніх двох тижнів на адресу Москви. Спершу зробив це державний секретар Доллес 16 жовтня ц. р., потім амбасадор ЗДА в ОН Генрі Кебот Ладж заявив це на Генеральній Асамблеї совєтському міністрові закордонних справ Громикові при свідках з 81 держави, врешті 25 ц. м. сказали те саме у спільному комунікаті за підписами през. Айзенгавера і англійського прем'єра Меківіллена. Цей останній, вернувшись до Лондону, вважав пересторогу на адресу Москви за найбільший успіх своїх відвідин у Вашингтоні. Мовляв, обидві попередні світові війни вибухли тільки тому, що агресор не здавав собі справи з реакції, яку викличе його агресія. Якби, напр., Гітлер знав, що його напад на Польщу у формальному спорі за Гданськ викличе автоматичне проголошення війни збоку Англії і Франції, і що до війни буде втягнена й Америка, то він не розпочинав би війни. І тому важливість заяви Айзенгавера-Мекміллена у тому, що Москва — за переконанням англійського прем'єра та й цитованого генерала Норстеда — не заризикує йти на самогубство, знаючи, що напад на Туреччину — це неминуча третя світова війна.

Тим часом совєтська воєнна пропаганда продовжується при таких нових екстраподіях: У Москві усунено маршала Георгія Жукова з становища міністра військових справ, через два тижні після того, як „сам" Хрущов жалівся перед Джеймсом Рестоном з „НЙТаймсу", що Жукова не запрошено з візитою до Вашингтону; у Ню Йорку, в Об'єднаних Націях, Громико запропонував скасувати існуючі Комісію і Підкомісію в справах роззброєння і створити нове тіло з представників усіх 82-х членів ОН, себто, переклавши на просту мову, — втопити справу роззброєння у морі балаканини; у столиці Сирії, Дамаску, урочисто підписано договір про „великодушну" фінансово-технічну допомогу Совєтів для розбудови господарства Сирії, а насправді — *про зречення Сирії з своєї економічної незалежности за ціну совєтського протекторату*; над північним кордоном Туреччини большевики переводять військові маневри, а їм у відповідь НАТО — практично в даному випадку ЗДА, Англія і Туреччина — заповіли на наступний тиждень свої суходільні, морські й летунські маневри у західній Туреччині.

Невідомо, чи воєнна атмосфера, штучно створена большевицькою пропаґандою, розплинеться у згуках совєтської музики на параді з нагоди 40-річчя большевицької революції, чи може навпаки, той ювілейний час буде використаний не тільки для нового фоєрверку в стилі „Спутніка" і для показу на Красній площі сили совєтської армії, але й для воєнної авантюри. Бо всесвітня історія дає чимало доказів, що навіть найпроворніші, здавалося б, диктатори, повіривши в свою силу, втрачали здоровий глузд і розпутували хуртовину, в якій самі гинули. Відомо також, що самовладні сатрапи завжди вважали війну за ідеальний спосіб відвертати увагу народу від щоденних злиднів та воєнними законами замикали рота всяким критикам у власному середовищі. Канадійський прем'єр Дріфенбейкер відповів сухо на запит, що він думає про аферу з Жуковим: „У системі диктатури життя одиниці завжди непевне". А в такій міжнародній системі, яка постала від кінця останньої війни, всупереч усім чартерам Об'єднаних Націй і всім комісіям в справах роззброєння — мир завжди висить на волоску.

У порядному товаристві досить одної заваги, щоб її зрозуміли й послухали. Коли йде про большевиків, то треба раз-у-раз повторювати перестороги і складати заяви з точками над „і" про небезпеку, на яку наражається той хронічний потенціяльний напасник. Якось народи у широкому світі не відчувають загрози війни: ані тут, в ЗДА, ані в Західній Европі, ані в самій Туреччині. Головна психологічна причина полягає в тому, що люди у світі перестали боятися Москви. І це — найбільша запорука виграї, якщо дійсно Москва забула б, що нова агресія з її боку — це її самогубство.

„ТОТА ДИПЛОМАТИЧНА РОБОТА"

Внаслідок деякої відлиги у ставленні польського уряду до національних меншин в сучасній Польщі, що виявилася в дозволі створити окреме Українське Суспільно-Культурне Товариство не тільки для опіки над лемками, але й над іншими українцями в Польщі, як теж в обіцянках унормувати справу повороту виселених українців на рідні землі, американські лемки почали вживати заходів, щоб зорганізувати матеріяльну допомогу лемкам, які залишилися в Польщі (на землях Лемківщини або у західніх воєвідствах Польщі).

Не визнаючи за репрезентацію лемків створеного за почином українців у Польщі та за згодою польського уряду Українського Суспільно-Культурного Товариства і навіть гостро поборюючи створення такого товариства і його діяльність в газетних виступах і листах до польської влади, провід т. зв. твердих лемків в Америці, зорганізованих в Лемко-Союзі, вирішив відновити заснований ним ще під час другої світової війни Лемківський Допомоговий Комітет (Лемковский Реліфовий Комітет) і почати через нього широку допомогову акцію на користь лемків у Польщі.

Після відновлення цього Комітету 31 березня ц. р., що його головою обрано американського промисловця лемка з походження Петра С. Гардого і секретарем протоєрея Йосифа Федоронка, провід Комітету почав уживати заходів, щоб добитися авдієнції у польського амбасадора в Вашингтоні і в дальшому — висилання окремої „лемківської" делеґації із ЗДА до Польщі. „Тота дипломатична робота" в цьому напрямку (як це її окреслює орган Лемко-Союзу „Карпатська Русь") тривала більше як півроку, бо аж 15 жовтня ц. р. погодився прийняти делеґацію Лемківського Допомогового Комітету, з доручення польського амбасадора у Вашинґтоні Ромуальда Спасовського представник цієї амбасади якийсь Ян Вітек. Під час авдієнції делеґація згаданого комітету у складі Петра Гардого, прот. Йосифа Федоронка та редактора „Карпатської Руси" Николая Цисляка вручила Вітекові меморандум, чи пак „просьбу" до „правительства Польской Народной Республіки" з цілою низкою пропозицій і проєктів у справі допомоги лемкам у Польщі.

У переданому меморандумі провід Лемківського Реліфового Комітету, відокремлюючи лемків у мовній і народно-традиційній ділянці від українського народу (лемки, мовляв, мають „особливий народний лемківський язик, близкий к русскому і українскому"), просить „правительство Польской Народной Республіки" дозволити приїхати до Польщі спеціяльній делеґації Лемківського Реліфового Комітету для переговорів у справі організації і розподілу допомоги для лемків у Польщі, уможливити поворот виселених лемків „на старі місця в Карпатах" і „признати та забезпечити населенню лемківських районів народну школу на язику того населення і свободу вибору религії і прадідних традицій". В окремім доповненню до цього меморандуму провідники Лемківського Реліфового Комітету просять польський уряд дозволити на створення у Польщі окремого Лемківського Комітету, який був би складений „з льояльних польських граждан лемковского роду, котри ніколи не були замішани в противдержавних выступленіях" і який мав би право у порозумінні з польським урядом організувати повітові і селянські комітети, створені знову ж тільки з людей, „котри били рождени на Лемковині". Цей Лемківський Комітет у Польщі мав би займатися і розподілом всієї допомоги із З'єдинених Держав, передусім у формі господарських машин, живого інвентаря тощо.

Як виходить із матеріялів, опублікованих в офіційному органі Лемко-Союзу „Карпатська Русь", інтервенція в польській амбасаді не дала покищо ніякого конкретного успіху, бо поза прийняттям „меморандуму" делеґація Лемко-Союзу не добилася навіть дозволу на виїзд своєї делеґації до Польщі. Щоб якось вийти із ситуації, голова Лемковського Реліфового Комітету, Петро Гардий, постарався про дозвіл на виїзд до СССР, як кореспондент „Карпатської Руси", буцімто для участи в урочистостях відзначення „жовтневої революції" у Москві, де він сподівається відбути розмови з „гдеякими авторитетними комітетами" в справі матеріяльної допомоги для лемків, що живуть у Західній Україні, „бывшой Восточной Галичині". Вертаючися з Москви, Петро Гардий думає зупинитися у Варшаві, де є „у него знакоми у висших урядах і культурних комітетах". Під час цих розмов Гардий мав би встановити „як масся справа з лемковским народом, котрому, як відомо, била совершена велика кривда несправедливим виселеніям з його прадідних земель", і обміркувати „всі можливі способи, якими би мож дати помоч тому народу".

Нічого не добилася делеґація Лемковського Реліфового Комітету і в справі створення Лемківського Комітету у Польщі, і немає якихось виглядів, щоб створення такого комітету добився і предсідник ЛРК Петро Гардий у Варшаві. Як виходить з інформацій наспілих із Польщі, польський комуністичний уряд дуже легко погоджується на організування грошової допомоги для лемків чи взагалі для українців у Польщі, вимагаючи тільки дрібниці: щоб вся ця допомога йшла через контрольовані польською комуністичною партією і владою установи і щоб тільки через ці установи була розділювана. Кажуть, що з метою одержування всіх можливих грошових допомог із ЗДА створено при Українській Суспільно-Культурному Товаристві, контрольованому, як відомо, компартією, вже дві окремі секції: одну — для переговорів з українськими допомоговими організаціями у ЗДА, другу — для окремого контакту з Лемко-Союзом і його Реліфовим Комітетом. Завдання цих секцій — добитися того, щоб усі збірки, пожертви і допомоги із ЗДА йшли виключно до диспозиції польських партійно-комуністичних чинників, які „поведуть" уже дальшу справу розподілу так, що з неї якнайменше скористають потребуючі.

„СПУТНІК" І КОЛГОСПНІ ВИЛА

Поки в небесних просторах не появляться п'ять-десять американських сателітів, Москва використовуватиме свій успіх із „Спутніком" в усіх ділянках міжнародних відносин. Московських правителів найменше цікавлять космічне проміння, температура йоносфери чи інші недосліджені ще вченими явища. Найбільше інтересує їх пропаґандивний ефект, що його викликав у вільному світі „Спутнік". До нудоти повторює день-у-день совєтська преса, що цей успіх можна було досягнути лише в умовах соціялістичного режиму, породженого жовтневою революцією — режиму, який створив, мовляв, найпотужнішу в світі індустрію і забезпечив русским ученим найкращі умовини творчої праці.

Дискутувати з московською пропаґандою, як то пробує робити дехто з західніх і своїх таки журналістів — річ зовсім марна. На брехливу пропаґанду треба відповідати голими фактами, які її спростовують, б'ють її по голові. Тож нижче подаємо кілька виловлених з самої ж таки совєтської преси (київський журнал „Перець" чч. 12, 13 і 14 за 1957 р.) фактів, що розкривають понуре тло, на якому зродився „Спутнік". Очевидно, підсовєтським народам з того не стало легше.

Отже, читаємо в „Перці":

„На будівельній площі в Луцьку споруджується 20-кватирний мешканевий будинок. Кілька робітників прорубують дірку в глухій стіні. „Що ви робите?" — здивувався спеціяльний кореспондент „Перця". — „Вносимо деякі поправки до проєкту". — „Які поправки?" — Будівельники натиснули веселіше, і в стіні з'явилася діра завбільшки з вікно. Як виявилося, цей будинок почали будувати ще тоді, коли його проєкт ще не був остаточно перевірений. А коли перевірили, то побачили, що в проєкті не запроєктовано кількох вікон . . ."

„Була у нас в колгоспі ім. Сталіна, Вищедубечанського району, — пише дописувач цього журналу, — вантажна автомашина. І віддали ми її до Дарницької ремонтної майстерні, щоб замінити радіятор. Нашому представникові спочатку сказали, щоб приїхав її забрати 1-го лютого, потім 8-го березня, далі 1-го квітня перед сівбою, згодом — після сівби. І от, нарешті, показали йому в майстерні старезну іржаву раму і сказали, що це — наша автомашина і що буде вона готова десь аж улітку. Але не сказали — якого року . . ."

„Будується в Дніпропетровську — читаємо в цьому ж числі, — новий житловий будинок, росте помаленьку: як рік, так і поверх, як півроку, так і півповерху. П'ятий рік отак муруєтся. Сутужно було з будівельним матеріялом на будові. Привезли матеріял і вивантажили його в такому місці, до якого ні підійти, ні під'їхати. Так він і лежить, а недобудований будинок так і стоїть . . ."

„У нас, у Вінниці, — пише якийсь читач „Перцю" до редакції, — „уникальними" речами називають не староримські амфори та інші подібні античні речі, а — звичайні ложки, чайники, щітки, виделки, лямпи, миски та інші речі широкого вжитку, бо вони — уникають покупців і ніяк їм в руки не даються..."

В одному з чисел журналу під фотографією читаємо:

„Відгадайте, читачі, що зображено на цьому фоті? Курник? Свинарня? Халупка, побудована за царя Панька, як земля була тонка, а залишили її, як пам'ятник архітектури тих часів? Не те й не те. Це — крамниця для робітників шахти ч. 2 тресту „Шахтарськантрацит" (Сталінської области). Вже 12 років цей „курник" править у нас за крамницю, де робітники купують собі харчі".

„На екрані мелітопольського кінотеатру ім. Свердлова — пише якийсь кіноаматор, — місцеві глядачі ось уже кілька років підряд змушені оглядати один і той самий кінофільм, якому дали назву „Крути, Гаврило!" Це — багатосерійна епопея, створена за сценарієм працівників Міністерства культури УССР, в якій розповідається про сумну історію відбудови приміщення цього кінотеатру. Міститься він у напівзруйнованому будинку . . ."

„Вила — не дуже мудряща річ, — пише до редакції якийсь інженер, — а хто в сільському господарстві обійдеться без них? І на полі, і на фармі без вил, як без рук. Наш Лозівський промкомбінат виробляє вила, які йдуть не лише до колгоспів та радгоспів України, але й на цілинні землі. Комбінат повинен виробити за рік 600 тисяч вил. І ми їх виробляли, поки постачав нам метал Макіївський металурґійний завод. Але тепер — хоч вовком вий! Завод видає нам сталь такими малими дозами, як ліки. Пишемо, телеграфуємо — як горохом об стінку . . .".

Таких прикладів з різних ділянок життя можна назбирати чимало з кожного числа журналу.

Проєкти будинків без вікон, ремонтні майстерні, де авта не ремонтують, а псують, крамниці без товарів, колгоспи й радгоспи без лопат і вил — країна, де бракує будівельних і інших найконечніших матеріялів, де обиватель не завжди може дістати ложку й щітку на 40-му році комуністичної революції . . . Всі ці факти — не поодинокі, а масові. Це звичайні явища в Совєтському Союзі. В цьому і ще де в чому іншому легко може пересвідчитися кожен західній турист, якби він мав спромогу і охоту пересвідчитися. І ось у цій країні, коштом недоїдання її обивателів, коштом крайнього їх фізичного напруження, коштом однобічної розбудови військової промисловости с т в о рюється військова ракета, яка запускає в піднебесні простори „Спутнік". В людській мові зветься це мілітаризмом, профанацією науки і її шляхетних цілей. В совєтській мові зветься це колосальним досягненням, що його могли здобути тільки російські вчені, і успіхом „найпотужнішої в світі совєтської індустрії".

В. С-ко

Проф. Яків Зозуля

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ І СТУДЕНТСТВО

(Плян високошкільної освіти американських українців)

(3)

6. Матеріяльна база УТІ

Наш плян принесе зі студентських оплат на ранній програмі у першому році для каси УТІ 68.625 дол. У другому році це вже буде 114.375 дол., у третьому — 160.125 дол. і у червертому — 189.000 дол. В дальших роках ці прибутки зростатимуть за рахунок зворотів аж до 270.000 дол. річно.

Якщо на початку виконання пляну доведеться професорам і службовцям Інституту сидіти на „сухому хлібі", то в пізніших роках їх матеріяльне становище значно поліпшиться і мабуть дорівнюватиме становищу викладачів в американських школах. Цю жертву вони охоче принесуть, знаючи, що вона є потрібна для українського загалу та студентства.

Як бачимо, початкові суми прибутків доволі скупі, щоб думати про інвестиції. З них можна буде виділити тільки кошти, потрібні на річну оплату заборгованости за будинок, який ми знайшли і хочемо купити в найближчому часі для потреб УТІ. Коли б будинок коштував 100.000 дол., то при 15-річній амортизації і 6% річна сплата винесе 9.720 дол. Цю суму легко покрити з біжучих прибутків. Було б недоцільним тепер шукати і збирати гроші для негайного сплачення купної ціни. Краще заплатити більше, але за легших умов з біжучих прибутків.

Пропонований нам об'єкт має несплачену гіпотеку 55 тисяч дол., яку ми охоче переберемо на себе. Тому залишається нам знайти 40-45 тисяч долярів, щоб набути цей об'єкт на власність УТІ. Він має 29 заль, кабінетів та інших приміщень, що добре надаються на авдоторії, ляборaторії, канцелярію та інші потреби. Віримо, що потрібна сума грошей знайдеться. Тим самим тяжка проблема приміщення вирішиться принаймні на десяток років.

Але є ще одни видаток, якого ми не можемо покрити студентськими оплатами. Це — кошти на кавцію, яку треба скласти для уряду при заміні теперішнього чартеру УТІ на чартер каледжу. Цей видаток виноситиме 250,-000 дол. для тимчасового чартеру і 500.000 дол. для постійного. Цю суму треба дістати від українського громадянства. В загальному це не є великий тягар, коли його зв'язати з правом на податкові відрахування. Кожний громадянин може пожертвувати на школу аж 3 відсоткік своїх річних заробітків і відрахувати їх при зголошенні пожертв на шкільництво, і було б нерозумним цієї вигоди закону не використати. Вона обнизить наші власні пожертви на яких 50-100 тисяч долярів. Отже, треба започати збирати пожертви на чартер і ці збірки провадити систематично й свідомо.

Український Технічний Інститут, як леґальна школа, одержав від федерального уряду звільнення від податків, що дає право приймати від громадянства пожертви, які кожний жертводавець має право відрахувати зі свого заробітку. Це звільнення так само дозволяє приймати записи по тестаменту чи нерухомості або інші дари від живих осіб. І ці пожертви є вільні від податків. Цим правом УТІ мало ще користувався через брак апарату. Але відтепер створюється для справи збірок окремий орган, який стоятиме під громадською контролею. Ним буде Бюро для студентських допомог, яке буде вести подвійну працю — з одного боку вишукувати жертводавців, а з другого наділяти студентів допомогами. Воно буде складатися з Голови Кураторії УТІ та представників громадських і студентських організацій. Всі пожертви, які одержить УТІ на розвиток школи, будуть в диспозиції Бюра, як фонд кредитування студентів.

Ми намітили збирати щорічно по 25,000 дол., сподіваючись знайти таких українських патріотів, які жертвуватимуть 1% свого річного заробітку протягом кількох років, або дадуть одноразово 100 дол. на розвиток Інституту. З цих збірок складеться за 10 років сума 250.000 дол., яка буде цілком достатня для заплачення чартеру. Але цю суму нам треба мати вже за рік-півтора; коли прийде час міняти чартер, або найпізніше за 4 роки, щоб випускники одержали академічні ступні, однакові з американськими школами. Очевидно, що нам доведеться шукати тимчасової позички, яка пізніше буде покриватися з цього джерела.

У правильнику про кредитування сказано, що право на зворотні стипендії мають тільки діти членів Товариства, Професорів, випускників і прихильників УТІ, які заплатили одноразово чи у сплатках принаймні 100 долярів перед тим, як кандидат просить про кредит. Цей привілей може заохотити батьків чи кандидатів ставати заздалегідь членами УТІ, щоб забезпечити для дітей право на кредитування.

7. За 10 років

Таким чином наш плян розв'язує на сьогодні проблему набору нових студентів і проблему розвитку УТІ, як інституції. Цим пляном ми даємо поштовх для думання українській спільноті в Америці, як нам наздогнати пересічний рівень у високошкільній освіті.

Якщо наша школа протягом 10 років випустить уже 1000 студендів, а буде мати в процесі навчання ще 1000, то ми обслужимо значну частину нашої національної потреби. Ми виконаємо велику культурну місію, яка принесе для УТІ й усіх учасників велику славу.

Ми вважаємо, що Кураторія УТІ є найкомпетентнішим органом для того, щоб проблему високої освіти американських українців поставити на обмірковування українського загалу, як найважливішу в сучасну добу. Тут заступлені найбільші авторитети у цій справі. До фахових сил, до професури УТІ, приєднались нові професіоналісти — інженери, правники, лікарі, та промисловці. Тут уже засідають репрезентанти масових і заслужених організацій — забезпеченеві Союзи Народний і Робітничий. Ми також робимо старання, щоб інші союзи і заслужені організації допомагали собі й нам працювати у тій справі. Маємо на увазі Лігу Української Молоді Америки, Союз Української Молоді Америки, Союз Українських Студентських Товариств Америки, Організацію Демократичної Української Молоді і т. д. Ми запрошуємо їх до участи у всіх можливих для них формах.

(Кінець)

Оксана Волчук

ВЕРХАМИ СІЄРРИ НЕВАДИ

(З мандрівного щоденника)

(14)

Поки ми трохи розгосподарились і приладили вечерю, запала вже глибока ніч. Плечами полізли холодні мурашки, руки посиніли, по всьому тілі пробігає раз-по-раз неприємний дриж.

Докидаємо до вогню решту дровець, залишаючи лише кілька на сніданок, п'ємо гарячий чай, але все це мало помагає. І що то буде вночі? Віримо ще в останню рецепту: помитись бодай до половини в холодному потоці.

Понад чорною стіною гори раптом зайнялося луною небо, а незабаром виплив і місяць, і кругом зробилося ясно, як вдень.

Тихо, щоб не побудити сусідів, забираємо приладдя до миття та все, що можна натягнути на себе, і відходимо далеко вниз потоку. При світлі місяця потік виглядає наче блискуче довге тіло сонного вужа. Аж лячно до нього зближатися. Все ж таки перемагаю себе і, роздягнувшись, збризкуюсь водою. Вона тільки спочатку льодовозимна, а згодом стає аж гаряче.

В шатрі вологосіре повітря, від каменистого ґрунту ділить нас тільки тонка „підлога" шатра. В спальних мішках, заморгнених з головою, спочатку здається тепло. Але за хвилину чую як спиною пробігають холодні мацки, щораз дужче, і врешті маю враження, що мене поклали на льодову плиту. Від стіпани потоку щохвилини потягає студеним вітром. Сон змагається із свідомістю і що тільки переможе її — то знову пробуджуюся, бо геть захолола то нога то спина. Аби тільки якнайскорше минула ніч!

Субота, 30 липня.

Ранок сірий, насуплений, і студінь така, що з уст і коса бухає пара. Озеро лежить нерухоме, понуре, а його берегами снується густа мряка. По другому боці потоку, за кілька метрів від нашого шатра, невелика купа снігу, що того літа не розтопився.

Задубілими руками розпалюємо вогонь, щоб напитися чогось теплого на дорогу. Наших сусідів вже немає. Вони вийшли мабуть дуже рано, залишивши у взірцевому порядку місце, на якому таборували.

Незабаром і ми вирушаємо в напрямі гребенястого хребта. Травичка обабіч стежки вкрита ніжним мереживом наморозі, на калабаньках хрустить і ломиться від ногами тендітний лід. Руки синіють від холоду, і ми глибоко ховаємо їх в кишенях.

Перед нами доволі широка й рівна кітловина. Р. нарікає, що його черевик знов розсипається. Шнурок протер дірки в підошві, і цим разом операція буде куди довша.

Щоб не мерзнути, рушаю далі повільним кроком сама. Наліво від мене колосальна, на 3000 стіп висоти стіна хребта Мт. Вітні, вся в понурій тіні, направо — багато нижча Мт. Гічкок наїжилась гострими скельними голками. Минаю кілька невеликих озерець, що виглядають немов би хто налив води у кам'яні миски, в туристичну книгу, заховану в скриньці, записую наші імена, зазначаючи, що ми не тільки з Ню Йорку, але й з України.

Кітловина щораз більше звужується і стежка несподівано завертає вгору. Починається підхід. Зразу стрімкий, на якому ноги ковзаються по струмочках замерзлої води, він швидко переходить в широку, добре змуровану серпентину.

Це — відомий туристичний шлях Джан Мюїр Трейл, який тягнеться на 200 миль, починаючи від Йосемайт Велі і доходячи на півдні до Мт Вітні. Траса ні в одному місці не сходить нижче за 4000 стіп, зате на протязі 125 миль перетинає найбільш мальовничу частину Гай Сієрра понад 9000 стіп, включаючи 148 верхів, з того 13 каліфорнійських велетнів понад 14 тисяч стіп. Шлях цей названий в честь Джана Мюїра — одної з найбільш промінентних постатей в історії туристики та консервації природи в Америці, ентузіяста та дослідника Сієрри, що прибув туди в 60-их роках минулого століття.

Треба згадати, що після першого зацікавлення наступив період комплетної апатії і байдужости до гір Каліфорнії і ціла центральна Сієрра стала жертвою чабанів та хижих лісорубів. Щойно з початком цього століття, головно завдяки старанням Мюїра, не тільки Каліфорнія, але й ціла західня Америка вкрилися сіткою „національних парків".

Поза самою стежкою — одиноким слідом людської руки — непорушена дика пустеля. Поміж закрутами серпентини і як далеко сягнути оком — безмежне море дрібного і грубого каменю. Аж дивно, як ті камені держаться стрімкого узбіччя. Закинувши голову, можна вже високо-високо побачити гордо наїжений хребет, крізь який короткими блисками вистрілює в небо яскраве сонце.

Розтираючи закоцюблі руки, тоскно поглядаю вгору, стараючись збагнути, скільки годин буде ще потрібно, щоб зустрітися з сонцем. І раптом високо наді мною, поміж звалищем каміння, добачаю щось, немов строкатий разочок намиста, що рівненько посувається то в ту, то в другу сторону. По хвилині догадуюсь, що це, певно, партія наших сусідів з нічлігу, і щиро заздрю їм. Але й піді мною вже не абияка глибина. Шукаючи очима Р., знаходжу врешті поміж рябим камінням синю цятку вітрівки, що поволі піднімається вгору.

Лінія хребта стає чимраз виразнішою, і я вже числю закрути серпентини. О, якби ж скорше до життєдайного світла і тепла! Ще крок, ще два і я, примруживши очі, наставляю лице різким цілункам сонця. А потім, не відвертаючись, сідаю на наплечник і рішаю зачекати на „синю цятку" з долини.

Віду на захід тут ще нікого. Холодна, похмура кітловина, а за нею могутній масив Мт Гічкок з горіючими від сонця гранчастими голками.

Надтягає Р. — черевик сяк-так наладнаний, але не знати, як довго видержить. Ніс у нього червоний від холоду, і він теж радий, що вже скінчилася тінь.

Повільним кроком ідемо далі. Замість дрібного каміння — щораз більші брили чорно-білого ґраніту, що виблискує на сонці і мерехтить рябими іскрами. На скелях розкішні кущики синіх та фіолетних прімуль в грубих волохатих чашечках і з повстяними листочками. Це правдивий рай для фотографа, дармащо найкращі кущики в найбільш недоступних місцях. Притримую Р. то за вітрівку, то за наплечник, а він викручує апаратом на всі сторони так, щоб було і сонце і тінь, і кольор, і кусок скелі, ну і — кущик.

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік III Жовтень 1957 Ч. 10 (22)

Д. Галичин

ЗАМАЛА УЧАСТЬ У ЗБОРАХ!

У журналі „Тайм" з 28-го серпня цього року появилася довша стаття, яка обговорює питання участи членів у зборах різних братських допомогових організацій. Згадується там про такі великі допомогові організації як: Вудмен оф ди Ворлд, Елкс, Мекабіс, Найтс оф Коломбус та інші. Автор статті підносить додатні та від'ємні сторінки в стані та в розвитку згаданих тут організацій. І так, наприклад, він твердить, що це правда, що згадані організації зростають чисельно, але коли мова про участь членів тих організацій в зборах, то їх кількість постійно меншає. Пишеться там також про велику байдуність, про велику апатію, яка обняла членів тих найбільших допомогових організацій, які, хоча зростають чисельно постійно, то одначе не виказують такого зацікавлення справами організації, такої великої активности, яку вони проявляли давніше, коли ці організації були ще значно менші. При цьому подається факт, що під теперішню пору, впродовж року, менше як 15 відсотків членів бере участь в зборах.

Вкінці згадується ще в цій статті і те, що членів можна зібрати разом у більшій кількості тільки на різного роду забави, прогулянки, спортові змагання і т. п.

Так представляється справа з участю членів у зборах у різних допомогових організаціях. А спитаємо тепер, як представляється ця сама справа у нас, у нашій братській організації, в УНСоюзі?

Певно, що не краще, а навпаки, ще навіть гірше. Бо і в УНСоюзі найбільшим недомаганням в його організаційній праці є якраз апатія, байдужість, а наслідком того і замала участь членів у зборах. Та коли ще члени такої організації, як „Вудмен" не приходять на збори чисельно, то їх можна б скоріше оправдати, ніж членів УНСоюзу. Бо до таких організацій, як „Вудмен", належать в подавляючій більшості такі члени, які походять з країн, що знаходяться по цьому боці залізної куртини і є незалежними країнами. Ми знову походимо з країни, що є поза залізною заслоною, та є в неволі.

А це походження відограє в цьому випадкові важливу ролю. Бо коли нарід і країна нашого походження є в неволі, то на нас спочиває зовсім інший обов'язок, від нас вимагається зовсім іншої праці, ніж це є в випадку тих членів, що походять з країн, які є на волі. Для нас організованість мусить означати значно більше, як для тих, що не носять на собі тавра неволі. Будучи зорганізованими, ми зможемо дати успішнішу допомогу нашим поневоленим братам, а тому організованість є для нас так важливою. Одним із виявів організованости є саме наша участь в зборах, та у тій праці, яка, звичайно, плянується на зборах. Супроти того, ми не можемо і не повинні позволяти собі на такий легкодушний крок, як відсутність на зборах нашої організації. Навпаки, нам треба брати якнайбільшу участь в кожних зборах поодиноких Відділів УНСоюзу. Зокрема тепер, коли зближається кінець року і коли вибиратиметься урядників по всіх Відділах, кожний член повинен взяти участь у зборах та помогти в плянуванні праці на найближчий рік.

АКТУАЛЬНІ ПОРАДИ

Пригадки про платність вкладок. Деякі секретарі, розсилаючи членам Відділу пригадки про заплату чвертьрічних піврічних чи річних вкладок, що їх виготовляє Головна Канцелярія, поміщують на другій стороні пригадки напис такого змісту: „Прошу виставити чеки і моні ордери на доручення секретаря (тут подають своє ім'я і прізвище) та посилати їх на адресу (тут подають свою адресу). Деякі подають ще час і місце, коли вони збирають вкладки. Ті, що мають своє конто в банку, інформують також і про можливість вплатити вкладку у банку. Дуже заохочуємо секретарів Відділів наслідувати цей приклад. Найвигідніше дати собі зробити таку печатку і її витискати на пригадці.

Упімнення довжників. Головна Канцелярія підготовила і видрукувала дві пригадки для довжників, які секретарі посилають членам, що залягають з вкладками. Всі секретарі одержали по кілька штук таких пригадок і багато з них дуже радо зустріли ці упімнення та часто ними користуються. Було б користим для секретарів і всього Союзу, щоб всі секретарі використали ці упімнення в кожному випадку залеглости. Якщо їм забракне упімнень, Головна Канцелярія вишле їм негайно новий запас.

Подача адрес суспендованих членів. Головна Канцелярія УНСоюзу виготовила листки, на яких слід подавати її адреси тих членів, яких секретарі подали до суспензи. Не всі секретарі користуються тими листками, хоч їх розіслано всім секретарям, а деякі, відсилаючи листки з іменами і прізвищами суспендованих членів, не подають їх адрес. Адреси ці є конечні на те, щоб Головна Канцелярія могла вислати суспендованим членам ще одно упімнення за підписом головного касира УНСоюзу. В багатьох випадках ці пригадки допомагають зменшити число суспендованих, тому слід, щоб всі секретарі подавали адреси всіх суспендованих членів.

Степан Куропась

ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ

Таке ляконічне повідомлення находимо в кожному місячному звіті УНСоюзу. Крім суспензи, відходять з УНСоюзу щомісяця люди, які ради кількох долярів покидають свою організацію, покидають всім нам спільне добро, спільний маєток, який будували. Чому відходять? Якби можна було з кожним окремо говорити, була б і повна відповідь. А так можна лише частинно відповісти.

УНСоюз вже від ряду років має постанову річного засідання Головного Уряду, яка реґулює і бореться не лише із суспензою, але і з т. зв. „кеш суррендер". Тому, що обі категорії втрати членства є майже тотальні, Головна Канцелярія має інструкції перевірювати через відділових секретарів причини суспензи і тих, що відходять зі зворотом. Як головний контролер УНСоюзу, я щороку переглядав переписку Головної Канцелярії з Відділами, щоб довідатись з них не лише про організаційне життя Відділів, але й про різні секретні речі та болі, які мають Відділи. Головна Канцелярія виконувала постанову Головного Уряду і питала секретарів, чому суспендують членів, чому члени вибирають готівку. Але відповідей, за малими тільки виїмками, не було, а які і були, то нічого не вияснили. Звичайна відповідь була: „Не хоче платити", або „хоче готівки". В часі безробіття чи депресії УНСоюз тратив членів і на це було оправдання. Не було чим платити вкладок! Але в часі добробуту і доброї заробіткової коньюнктури? Асекураційні компанії виказують гігантичний зріст не лише в числі виданих грамот, але й їх висоті. Нині 5 чи 10-тисячні грамоти не є чимось надзвичайним, а 500 чи 1000-долярові грамоти не є більше бажаними. А ми, українці, такі самі люди і в тих самих умовах живемо. То чому відходимо, чому нищимо здобутки кампанії і перекреслюємо змагання УНСоюзу дійти до 100,000 членів. Якби не суспенза і згадана в заголовку біда, УНСоюз давно вже досягнув би шістьох цифер.

З готівкою відходять найбільше молоді наші люди, яких батьки вписали, а відтак перестали за своїх дорослих дітей платити вкладки. Такий кінець мусів прийти, бо всьому кінець приходить. Якби ще за свого життя батьки, урядники Відділів і громади подбали про життя тих молодих людей, то вони осталися б при Союзі. Вони мали б свої клюби, своє товариське життя, розуміли б вагу Союзу. А так батьки за них платили може навіть без їх відома, а перебирати на себе новий обов'язок плачення союзових вкладок вони самі ще не були готові, не були до цього підготовані. Отже не тільки молодь, але і батьки винні.

Але є ще люди, і то ті, що нарікають, які повинні таки належати, а не виступати з членства. Знаю людей з високим військовим стажем Української Армії і певними заслугами для визвольної справи. Вони приїхали до Америки і вступили до УНСоюзу за 5 мінут до 12-ої, бо 60-сятка їм була на карку. По кількох роках членства виступають, отже в часі, коли їм такого членства найбільше треба. А звичайно так в Америці є, що людей судять після того, до яких організацій вони належать. Членство в УНСоюзі, крім всіляких наявних користей із забезпечення, додає людині поваги. Чого ж тоді виступати? Хто ж дасть сальву, хто виголосить останню промову і згадає заслуги тих людей? Не буде кому, а яка велика шкода класти в домовину заслужених людей без відповідних поминків, хочби навіть для історії. В Старім Краю нам не вільно було прощати наших заслужених патріотів відповідними промовами, бо розганяла нас поліція. Ще й тепер в церквах співаємо „Навіть молитись ворог не дасть!"

Отже, якщо ми дійсно віримо й щиро співаємо „Боже Єдиний", то стараймося в країні свободи жити гуртом, а не одинцем. А таким великим гуртом американських українців є Український Народний Союз.

Ярослав Падох

НАДІЙНИЙ МІСЯЦЬ

ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК І ТАРАС ШПІКУЛА ПОБИЛИ ВСІ ДОТЕПЕРІШНІ РЕКОРДИ. — БЛИЗЬКО 400 НОВИХ ЧЛЕНІВ У ВЕРЕСНІ. — ЖИВУЧІСТЬ ТРАДИЦІЇ БАТЬКА-СОЮЗУ

Вол. Запаранюк

Тарас Шпікула

Поволі, немов отягаючись, відходило цього року гаряче і задушливе літо. Ще й у другій половині вересня жарке сонце немилосердно пражило мешканців метрополітальних Ню Йорку, Шикаґа чи Филаделфії й заганяло їх до півтемних домів, щоб знайти прохолоду. Та хатня задушливість і вологість швидко виганяли їх з домів шукати надворі бодай слабкого продуву, легкого дотику морського чи озерного вітру.

І хоч для союзового організатора немає більшого ворога від такої модерної утечі „по хуторах" намічених кандидатів на забезпечення, то все ж вересень, це вже більш не вакації, й він із завзяттям починає наново штурмувати так часто зовсім опущені твердині.

Завзяття завжди творило чуда. Воно принесло перемогу і в цім гарячім вересні. Саме цього вересня, вживаючи спортової мови, „впали" два кампанійні рекорди, і то впали двічі. Два союзові Відділи здобули найбільше число членів без допомоги постійних організаторів і два союзові секретарі здобули найбільше число нових членів за весь час дев'ятимісячної кампанії! Цей індивідуальний успіх скріпив загальний здобуток: у вересні прибуло УНСоюзові майже 400 нових членів.

Карпатський січовик і союзовець

Далекий шлях від Зеленої Буковини й Срібної Карпатської Землі до Ютики, що примістилася по самій середині нюйоркського стейту. Пройшов той шлях й проїхав, раз на возі, то знову під возом, наш вересневий першун, секретар 484 Відділу УНСоюзу ім. Тараса Шевченка в Ютиці, п. Володимир Запаранюк.

Син чудового закутка української землі, землі Юрія Федьковича й Ольги Кобилянської, він прийшов на світ у селянській родині. Швидко пройшли його хлоп'ячі роки й ось він добровольцем зголошується до румунського війська, щоб, з доручення ОУН, яка діяла і на румунській займанщині, вивчити військове діло, потрібне для майбутньої збройної боротьби за Україну. Велика проба прийшла скоро. В 1938 році Володимир Запаранюк заміняв румунську військову шапку на мазепинку січовика, вояка нової щойно воскреслої держави: Карпатської України. Та й там, на Срібній землі „встоятись не було сили" і холодною й ворожою чужиною простелився йому шлях з карпатських верхів на приязну й гостинну американську землю. Чужі, зовсім незнайомі люди допомогли В. Запаранюкові в 1949 році покинути безнадійний діпівський табір й розпочати нове життя у цьому краю. Хоч важкі були початки на фармерській роботі, те він скоро задомовився тут й повернувся не тільки до нормального особистого життя але й до давньої громадської праці. Активний член УНСоюзу, УККА, СУМА і місцевої церкви, він знайшов час на прямо героїчне діло: допоміг близько 350 родинам прибути до З'єдинених Держав. „Сьогодні я сам не знаю, — пише він в одному листі, — як це сталося, що я взяв на себе таку велику відповідальність перед тими людьми головно перед державою. Думаю, що це тому, що в дитинстві я був сиротою і жив у недостатку. Це й спонукало мене допомогти іншим".

Повних сім років, на всіх своїх вісім років американського життя, трудиться В. Запаранюк також для УНСоюзу. Близько 500 нових членів здобув він за той час. Багато з них опустило Ютику, де ще недавно панувало велике безробіття, й засилило інші союзові Відділи; багато залишилося в його Відділі, який

(Закінчення на стор. 4-ій)

КАМПАНІЯ В КАМПАНІЇ

Цей 1957-ий рік — це рік передконвенційної організаційної кампанії УНСоюзу. — Кампанія ця почалася в січні і триватиме до 31-го грудня, себто повних 12 місяців. Ціллю цієї організаційної кампанії є збільшити членські ряди УНСоюзу до 75,000 і це не було б аж так важко досягнути, якщо б усі Відділи, усі відділові урядовці та все членство УНСоюзу поставило собі цю справу — як кажуть — на „пункт амбіції". Немає бо сумніву, що кожний член УНСоюзу, при відповідних зусиллях, міг би придбати для своєї організації ще бодай одного члена, отже, якщо взяти до уваги тільки дорослих членів УНС і ще тих поділити на половину, то коли б так кожний з них направду хотів потрудитися для своєї організації та придбати бодай одного нового члена, то УНСоюз у цій кампанії збільшився б не до 75, але бодай до 85 тисяч.

Проте, в наших обставинах така калькуляція, хоч сама по собі цілком реальна, є все ж таки фантазією і тому кожний із свідоміших членів повинен організаційно „надробляти", щоб придбати не одного, але якнайбільш можливу кількість нових членів.

Тим часом, у місяці жовтні, за який появляється це число нашої союзової „Трибуни", ми започаткували кампанію в кампанії. Маємо на думці жовтневу кампанію за передплатами і пожертвами на фонд „Веселки". Ці дві кампанії, хоч і різні своїми цілями, все ж таки по своїй суті відповідно зв'язані. Діло бо в тому, що членство УНСоюзу в першу чергу повинно відгукнутися на кампанію в справі „Веселки", а кампанія „Веселки", як і сама „Веселка", може з черги поважно допомогти в кампанії за членами.

Публікацію журналу „Веселка" для дітей схвалила минула конвенція УНСоюзу, себто схвалили уповноважені представники всіх Відділів і всіх членів УНСоюзу, маючи на увазі найкращі інтереси і своєї організації і всієї нашої спільноти. Це ж бо немає жадного сумніву, що кожний малий читач чи читачка „Веселки" є кандидатами не тільки на майбутніх членів УНС, якщо вони ще ними не є, але й на провідних дієчів нашої організації і нашої спільноти. УНСоюз дає грамоту не тільки на життєве забезпечення дитини, — але й дає „Веселку" на забезпечення її української душі і свідомости. Вже сьогодні можна б було назвати десятки, якщо не сотні випадків, в яких саме „Веселка" переконала батьків, що і вони і їхні діти повинні належати до тієї організації, що направду про них дбає і їх під кожним оглядом забезпечує.

Це є конкретна пов'язаність кампанії „Веселки" із кампанією УНСоюзу, але вона на цьому не кінчиться. Велика частина нашої дітвори ще живе в більших або менших українських осередках, де є всілякі можливості навчати цю дітвору української грамоти та влити в її душу українську свідомість. — Але що робили б без „Веселки" ті діти, що їхні родичі живуть на фармах чи далеко від українських осередків? — „Веселка" є для них спасінням, але таких дітей є замало, щоб їхні батьки самі могли забезпечити появу „Веселки". Крім того, десятки примірників „Веселки" висилається цілком безкоштовно для українських дітей незаможних батьків по інших країнах і континентах. Чи для нас усіх, тих, що мають на це можливість, не є виявом вдячности для ласкавої долі, як ми своєю пожертвою вможливимо висилку „Веселки" для дітей, душі яких є спрагнені рідного журналу?

Або звернімо увагу ще на такий фраґмент з теперішньої кампанії для „Веселки": — Уряд соціяльного забезпечення звернув нам увагу, що багато наших людей тільки тому не користає із належних їм запомог, бо не знають, що їм належиться і як своїх прав добиватись. Тому УНС і „Свобода" вважали за відповідне зробити прислугу своїм членам і передплатникам та надрукувати відповідну брошурку з основними вияснениями в цій справі і розіслати, в рямках жовтневої кампанії, для всіх читачів „Свободи". Друк тієї брошурки, зладженої на підставі урядових документів, коштує понад 1,000 долярів, але вона сумарично може допомогти нашим людям дістати десятки і сотні тисяч долярів належної їм запомоги. Чи не заслуговує ця прислуга на те, щоб за неї віддячитись відповідною пожертвою на фонд так дуже потрібної нашій спільноті „Веселки". На цьому не кінець, бо тепер уже також департамент праці звернув нам увагу, що багато працюючих наших людей тільки тому не користають з усіх належних їм прав, бо вони їх не знають, не є про них належно поінформовані. І знову ми маємо багато урядових документів та вияснень також у цій справі і вкоротці можна б знову дати в руки наших людей відповідні інформації, що допомогли б їм дістати нові десятки чи сотні тисяч належної їм винагороди. І така брошурка у свій час появиться, якщо тільки теперішні пожертви на „Веселку" будуть заохочуючим відгомоном на розіслану тепер брошурку про соціяльне забезпечення.

Так працює УНСоюз. Кожна його кампанія є кампанією не для нього самого, не для його головних урядовців чи редакторів, але виключно кампанією для добра всіх його членів і всієї нашої спільноти. Гасло: „Допоможіть допомогти Вам"!, — що ним УНСоюз і „Свобода" в цих кампаніях користуються, не є жадною фразою, але реальною дійсністю.

ЧЛЕНСТВО В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ — ЦЕ ВАШ НАЦІОНАЛЬНИЙ ОБОВ'ЯЗОК І ОСОБИСТИЙ ІНТЕРЕС! ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У.Н.СОЮЗУ!

† Д-р Лука Мишуга

АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА

(25)

ГАЛИЧИНА

Головну і в українськім життю рішальну частину української іміґрації в Америці творять ті наші іміґранти, що вийшли з Галичини. Це ті, про яких виїзд з рідної землі пише Михайло Лозинський таке:

„В останніх десятках літ минулого століття обхопила була українське селянство в Галичині якась прямо еміґраційна горячка. Тисячами і тисячами валив нарід з краю. Тікав з проклоном на устах для старокраєвих порядків. Кидав рідну землю з розпучливою фразою: „Хоч не лїпше, аби інше" — той сам нарід, що був такий консервативний, що тяжко було його рушити, садив наосліп на чужину, не питаючи, що там його жде, щоби лише втекти з галицького пекла."

Найважнішою причиною тої еміґрації були: економічна нужда, а також політичний гнет народніх мас. Оті тисячі могли б були зробити переворот-революцію і в Галичині й змінити порядки, але, як пише Лозинський:

„До боротьби, до революції, треба ідейного підготування, треба організації, треба знати, за що битись, а в тих, що еміґрували, ні одного, ні другого не було".

Насувається питання: чи не змінити б психіку тих людей ось тут в Америці, де є велика свобода в порівнянні з старим краєм?

„Свобода" з 1904 р. застановляється над тим і підходить до цієї справи так:

Український нарід в Европі, як під австрійським цісарем, так і під російським царем, змагає до того щоб здобути свободу, незалежність, ідеалом якої є політично незалежна, самостійна Україна.

Коли так є, то українці в Америці повинні би допомогти здійсненню цієї ідеї грошовою допомогою тим усім, що змагають у краю до цієї цілі. Але видвигають у „Свободі" ще и такі думки, що українці в Америці могли б віддати старому краєві в боротьбі з москалями і поляками великі прислуги тим, що в Америці можна б зорганізувати революційні видавництва, туди могли б утікати переслідувані російським або австрійським урядами наші люди і т. д.

Повищі думки в справі ось ось такого ідейного перевиконування галицьких іміґрантів лягли в основу „Свободи" вже в самих її початках. Вона застановлялася над тим, як це може бути, щоб галицький селянин міг прийти до такого висновку, що треба йому втікати, наприклад до Бразилії, хоч знав, що там ледве сотний знайде дійсну полекшу. Вона каже, що ледве чи є на світі другий такий нарід, щоб був так прив'язаний до рідної землі, як український. Він же ж видержував віками татарські чи інші дикі наїзди, а землі не покидав. Бувало прадідів наших сікли за кожну пядь української землі, але вони її не лишали, щоб не попала в чужі руки. А бувало збитий, скатований двірськими посіпаками, скровавлений і з голоду опухлий українець-невільник на руках і ногах волікся з польського лану, добуваючи останніх своїх сил, щоб на своїй межі вмерти.

Та тепер той бідний наш галицький селянин таки покидає свою землю, бо до цього розпучливого кроку довели його польське панування на його землі й австрійський уряд, що тому пануванню потурає.

Найважніша тут справа: з е м л я. І тому саме „Свобода" невпинно закликає галицького іміґранта в Америці висилати кожний заощаджений ґріш до старого краю, щоб там за нього відкупити той ґрунт, який продано на кошти виїзду до Америки, або закликає його купити чи докупити ґрунту. Бо коли через іміґрацію зменшується наш національний стан посідання в людях, то — пише „Свобода" — повинен збільшитися хоч перехід землі до рук українських селян. Бо справи маються так, що наш нарід у Галичині не має ані належних йому прав, ані пошанівку щодо мови, не має інших прав, а як тепер ще й земля наша піде в жидівські руки або в руки недобитків польського повстання, тоді ми пропали на все.

Подруге, мусимо мати з нашими братами в Галичині одну спільну ціль. Бо хоч в Америці інші відносини, ніж у Галичині, хоч силою обставин наше народне життя в Америці мусить мати інші форми, в спільних українських справах ми не можемо йти самі, і тому виміна гадок між Старим і Новим Краєм є необхідна й конечна. А коли тепер заноситься на те, що може бути видвигнене українське державне питання, як в Австрії, так і в Росії, то ми повинні хоча вчасти прикласти руку до розвитку тих історичних подій.

З ким же ж у краю працювати для спільної цілі? Відповідь „Свободи":

„З усіми тими, що не хочуть, як жебраки і раби, просити для українського народу окрушин ласки, які спадають з політичної трапези верховодячої польської партії в Галичині. Мільйоновий нарід український, писала тоді „Свобода", не потребує ласки ні від кого, крім Бога. Він має домагатися тільки свого права."

При тій нагоді згадує „Свобода" за селянську депутацію з Брідського повіту, вислану до митрополита Сембратовича з протестом проти „нової ери", себто проти угодових пертрактацій з польськими панами. А коли митрополит, вислухавши їх, відповів, що відповідає за свої вчинки тільки перед Богом, то депутація додала: і перед народом і перед судом історії.

Передаючи це, „Свобода" дає від себе таку пораду: Нам треба оглядатися на власні сили і навіть поради не питати в тих українців, що може в серці є щирими українцями, але в політиці є рабами, або є так стиснені польською політикою, що не можуть самостійно діяти. Це, каже вона, треба собі добре запам'ятати, а разом з тим і те, що Австрія знає нас, коли треба давати податок майна і крови. Поляки визнають нас за поляків греко-католицького обряду, а українську мову — за наріччя польської мови. А ми, затративши пам'ять про славні діла і безсмертні подвиги наших прадідів, знайшлися в такім положенні, що затратили поняття про свободу, народну честь, пожертвування себе для рідного краю, та стали нерішучими, рабськими і склонними хилитися, куди вітер віє, та безрозсудно уповати на Боже Провидіння. Отце є найбільше лихо, що нищить нашу Галичину.

Оте лихо ми привезли з собою и до Америки. Але тут воно мусить щезнути! Піднесім хоч тут в Америці голови, бо з того галицького „прийдіте поклонімося" вже й галицькі горобці сміються. А таке „поклонімся" видно вже хочби з цілого поведення українців супроти цісаря, що прибув до Львова і оглядав семинарію й український павільон на виставі. Ота собача вірність чужим не дає нам викресати кращу долю, бо ми все тільки „прийдіте поклонімся" співаємо і співаючи по дурному свою долю проклинаємо. Ми не навчені думати про поважні справи, про правливе добро, бо українець за пусте, дурне гризеться, свариться, а про те, про що варто подумати, нема кому; деруться люди за шапку попа, а церква горить і не йдуть її гасити. От чужина пхається в нашу Гуцульщину. Задумують будувати стацію кліматичну в нашій Ворохті, а щож ми на те? Нічого, бо інтеліґенція наша в Галичині остається далі нерухливою, неповоротною, непідприємчивою. І чи далі маємо сидіти з заложеними руками і нарікати на гірку долю і ворогів та їздити до „найяснішого пана" на скаргу, як про це пише „Morning Journal" з 17 грудня 1895 р.? Це сором читати в американській пресі про таку українську депутацію до цісаря зі скаргою на кривди, заподіяні українському народові поляками, на яку цісар зареаґував хіба тим, що розсердився на священників, що взяли участь в тій депутації!

75,000 ЧЛЕНІВ — ЦІЛЬ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

НАДІЙНИЙ МІСЯЦЬ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

постійно побільшується. 33 члени прибуло УНСоюзов завдяки В. Запаранюкові лише в цім одним місяці вересні. Найбільше число за всю кампанію. Воно допомогло його 484 Відділові не тільки майже вдвоє перевищити призначену квоту, але й зайняти почесне, сьоме місце поміж всіми відділами УНСоюзу, які не користали з допомоги постійних організаторів. Вересневий успіх поставив також самого В. Запаранюка на почесне сьоме місце між всіми відділовими організаторами. Не тільки велика працьовитість цієї цього громадського і союзового діяча, але також його велика скромність. Згадуючи про допомогу новоприбулим, він поминає себе і підкреслює велику допомогу в тому ділі кол. союзового організатора п. Василя Загаєвича. Відповідаючи на гратуляції за вересневий успіх, він пише не про свої заслуги, але про вклад праці в 484 Відділ других осіб, а передусім його попередніх предсідників Ф. Фалинського, Ф. Літинського, д-ра Ю. Рабія і М. Козара та теперішнього М. Дмитрова. Та наша союзова громада вміє однаково цінити як працьовитість, так і скромність своїх відданих працівників й вона вся прилучиться до цього відмічення заслуг В. Запаранюка та до щирих гратуляцій, які йому так оправдано належаться.

Чвертьстоліття на службі УНСоюзу

Наша веренева кампанія особливо замітна тим, що всі дотогочасні рекорди в приєднуванні членів перевищив не тільки один відділовий організатор, але водночас два. Другим рекордистом є секретар 221 Відділу УНСоюзу ім. св. Стефана в Шикаго, а водночас його головний радний, п. Тарас Шпікула. Він сам здобув у вересні 27 нових членів, з яких вже оформлено 26. Його великий успіх не тільки причинився до вирізнення його Відділу, який є в почесній табелі Відділів, що не користали з допомоги постійних організаторів, але приніс йому самому почесне вирізнення. Тарас Шпікула зі своїми 58 здобутими членами в часі цієї кампанії дався випередити тільки єдиному серпневому чемпіонові, секретареві 153 Відділу з Филаделфії, Іванові Одежинському, а рівним з ним є тільки секретар 432 Відділу з Торонта, Богдан Зорич. В цей спосіб і Т. Шпікула і його Відділ увійшли з вереснем у найвищу екстраклясу змагунів нашої кампанії.

Представляючи непересічний успіх Тараса Шпікули, чи треба також представити його самого союзовій і ширшій громаді? Здається, що це було б зайвим, бо хто зі союзовців не знає того, хто повних 25 років трудиться для УНСоюзу. Саме минулого року минуло 25 років його постійного секретарювання у 221 Відділі, а в новому 1958 році сповниться чвертьстоліття, відколи Тарас Шпікула сповняє відповідальний уряд головного радного УНСоюзу. Не треба його представляти також нашій громаді, як в Шикаго, так і далеко поза ним, бо ж він від довгих років є членом Ширшої Ради УККА, директором ЗУАДК, віце-президентом Ліги Американців Українського Походження, яку колись очолював, як президент, активним церковним діячем. Це він, як фінансовий секретар Ліги в 1947 році, переслав чек на 10,000 долярів до ЗУАДК на потреби нових імігрантів, зібраних на славному вічу в Шикаго, в якім взяв участь наш славний актор, покійний Іван Годяк. Він був касиром в комітеті, що влаштував величавий український павільйон на Світовій Виставці в Шикаго у 1933 році. Нові імігранти не забудуть йому, як і Володимирові Запаранюкові, тих 68 особистих ашурансів, підписаних Тарасом Шпікулою і те, що він є довголітнім головою дирекції Дому Відділів УНСоюзу, який, при допомозі згаданої Ліги, стався для них переселенчим осередком, через який пройшли дослівно тисячі наших переселенців.

Народжений в 1904 р. в Копичинцях, Тарас Шпікула, після покінчення школи, 18-літнім юнаком прибув до цього краю, зразу до Питсбурга, а згодом до Шикага, де покінчив середню школу (гайскул) вчився будівельного діла в технічній школі. Керівником будівельного відділу одної з великих місцевих компаній він працює досі. Дослівно другого дня після приїзду до Питсбурґу він став членом 53 Відділу УНСоюзу, а після переїзду до Шикаго включився до 221 Відділу, якого секретарем став в 1931 році й ним є досі. Незалежно від відповідальних союзових обов'язків, які Т. Шпікула сповняє, як головний радний, як голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу і Шикаго та як голова дирекції Дому Відділів УНСоюзу головна його союзова праця все ж таки проходила в межах його Відділу. Історія того Відділу — це в поменшенні історія УНСоюзу. Історія безприкладного розвитку, безперервного росту. 267 членів мав 221 Відділ в 1931 р., як обняв його секретарство Тарас Шпікула. 2,051 членів має він сьогодні. Немає другого Відділу у всім Союзі, щоб міг порівнятися з ним. Немає либонь другого секретаря, що міг би порівнятися здобутками зі секретарем 221 Відділу, щоб міг похвалитися неймовірним числом придбаних членів: 1,528. А стільки членів досі придбав Тарас Шпікула. Писав недавно наш головний предсідник п. Д. Галичин про „мільйонерів" в американських забезпеченевих компаніях. Від скількох років таким мільйонером, нашим, союзовим мільйонером, є Тарас Шпікула! Колись магнати виставляли власним коштом свої збройні полки. Чи не можна б з оправданням говорити про „союзовий полк" Тараса Шпікули? Полк, що нараховує півтори тисячі членів. Полк, який він виходив власними ногами, вговорив власним язиком, вдержав власною впертістю.

Свої успіхи завдячує Тарас Шпікула не тільки своїй власній праці, але й вмінню гуртувати коло себе інших та співпрацювати з ними. У своєму листі він вичисляє довгий ряд осіб, померлих і живучих, яких немає змоги вичислити тут. Всі вони, по словам Т. Шпікули, були добрими і сумлінними співробітниками і всі вони будували гордість Союзу: його 221 Відділ. Згадаймо бодай тих, які тепер стоять рам'я при рамені зі своїм секретарем: предсідника Ф. Васильовського, містопредсідника, відомого президента Ліги І. Дужанського, касира І. Михальцевича, секр. С. Коцелка і др., яким також належаться щирі гратуляції з нагоди успіху їх великого Відділу.

А передусім згадаймо найважнішого „асистента" й найпильнішого співробітника Т. Шпікули, його дружину Марію, народжену Бас, з якою він подружився в 1934 році і яка з того часу, по його власним словам, є головною опорою у всій його громадській, а передусім союзовій праці. Народжена вже на цій землі п. Марія Шпікула зуміла не тільки вложити багато серця в союзову працю, але й належно виховати троє дітей, саме сина Тараса, що кінчає дентистику, дочку Богданну, що саме розпочала студії в каледжі, та сина Мирона, що є школярем школи св. Миколая.

Крім двох названих чемпіонів вирізнилися у вересні два наші раніші першуни, а саме інж. Степан Куропась (423 Відд.), який здобув 12 нових членів та п. Іван Одежинський (153 Відд.), що здобув 10 членів, а також пп. М. Сенчишак (131) і М. Стахура (218) — оба по 8 членів, В. Колодій (191) — 7 членів, І. Заворський (147), М. Семків (379), М. Малинівський (437) і В. Фединський (131) — всі по 6 членів та М. Баран і А. А. Шаран (270) — разом 10 членів, яким також належить признання за успіх нашої вересневої кампанії.

Живучість традиції Батька-Союзу

Веренева кампанія принесла нам не тільки конкретний успіх, але й многозначне підкреслення піввікових найкращих союзових традицій. Оце рам'я при рамені стояли в цій вересневій битві за нових членів та виграли її два передові союзові діячі — Володимир Запаранюк і Тарас Шпікула. Один „старий", озброєний чвертьстолітнім досвідом, другий „новий", який щойно перед пару роками став на союзову службу. Один — член найбільшого союзового Відділу, другий — секретар невеликого Відділу на далекій провінції. Один, який молодим юнаком покинув Україну 35 років тому, другий, який у ній ще так недавно з крісом в руці боровся за її свободу і честь. Обидва вони швидко знайшли спільну мову і спільну мету: працю для рідної громади на вільній американській землі, зокрема ж працю для дальшого безперервного розвитку і росту тієї установи, що її не без глибоких причин називають батьком всієї нашої тутешньої громади. Чи треба кращого прикладу на незмінну живучість і свіжість найкращих, піонерських традицій Батька-Союзу!

Український Народний Союз це суто демократична українська братська організація. Стати її членом, — це не тільки забезпечити себе і Ваших рідних матеріяльно. Це значить, бути співвласником його надбань і вибирати, чи бути вибраним в його керівні органи.

З ЖИТТЯ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Управа 153 Відділу УНС на своєму квартальному засіданні вирішила придбати для Батька-Союзу 53 нових членів до кінця конвенційної кампанії.

В суботу 28 вересня 1957 року в гостинному домі пп. Ірини і Юрія Прокопишинів при 4939 Н. Варнок стр., Управа 153 Відділу УНС відбула своє квартальне засідання. Голова Відділу п. Я. Штойко гратулював секретареві п. І. Одежинському за його дотеперішній успіх у кампанії та закликав його дальше твердо тримати позицію. При тому „перестеріг" секретаря перед кількома чисельно великими союзовими Відділами, які в кінцевому фіналі, можуть пробудитися та несподіваним „ударним наступом" нас випередити. Тоді вже силою факту „булава", про яку згадував головний організатор та радний д-р Я. Падох, перейшла б в руки іншого Відділу. Після короткого відкриття п. Я. Штойко передав дальший провід засідання секретареві, який, по відчитанні протоколу з попереднього засідання, подав присутнім порядок нарад.

Точці першій: „Передконвенційна кампанія УНС та активна в ній участь 153 Відділу", він присвятив найбільше часу та уваги. Передусім звернув увагу на важливість скріплення нашої організації новими членами та її постійної розбудови. З черги повідомив членів Управи про приєднання ним в місяці вересні 10 нових членів, так, що загальне число приєднаних підніс до 101. На запит підписаного, чи він (секретар) певний перемоги Відділу в конвенційних змаганнях, була відповідь: „Вірю, що наш Відділ може стати першуном. Передчасно ж не буду робити жадних обіцянок, бо наразі шанси змагунів є меншбільш однакові. Зрештою, в місяці грудні буде проголошений кінцевий вислід кампанії". Правда, це не було 100% запевнення ще 53 нових членів до закінчення кампанії в грудні 1957 р.

Зчерги перейшов він до другої точки нарад: „Участь 153 Відділу в суспільно-громадському житті". Коротко і річево з'ясував він пляни майбутніх товариських зустрічей членів 153 Відділу та імпрез в 1958 році. Пляни були одобрені та одноголосно прийняті.

3-та точка: „Майбутній табор молоді на Союзівці". Члени Управи Відділу прийняли з вдоволенням рішення річних зборів УНС про закуплення прилеглої до Союзівки посілости Райпера на постійний табор для молоді.

З черги прийнято внесок п. Юрія Прокопишина на відкриття короткої дискусії над протоколом річних зборів Екзекутиви УНСоюзу. П. Юрій Прокопишин просив секретаря пояснити йому, з якої причини Екзекутива на своїх річних зборах не кооптувала д-ра Я. Падоха на тимчасового секретаря Головної Управи УНСоюзу. У відповідь секретар порадив ще раз уважно перечитати протокол річних зборів в тій же справі та передаючи йому „Свободу" з 2 серпня з поміщеним там же протоколом річних зборів, просив не переочити цінної заяви головного контролера д-ра В. Галана.

На тому голова Відділу п. Я. Штойко закрив засідання Управи.

В неофіційній частині перебрала ініціятиву в свої руки Пані дому — запросивши присутніх до їдальні на перекуску. Треба об'єктивно ствердити, що ця друга частина „засідання" випала так само вельми додатньо, залишаючи по собі присутнім милий і незабутній спомин цілого вечера.

Мик. Прасіцький
Касир 153 Відд. УНС.

ГЕМТРЕМК, МИШ.

Згадують пройдений шлях

День 6-го жовтня 1957 року залишиться в пам'яті членів 94 Відділу УНСоюзу ім. М. Шашкевича як день завершення сороклітньої праці згаданого Відділу не тільки на полі суспільного забезпечення своїх членів, але також як пройдений шлях муравлиної праці для добра українського народу. Відділ цей за час свого сороклітнього існування переходив різні періоди свого розвитку, охоплюючи то більше то менше число членів, а всеж таки залишився по сьогоднішній день одним з найсильніших Відділів Українського Народного Союзу на цілий стейт Мишиген. Завдячувати це все належить тим першим піонерам, що поклали тверді основи під будову та розвиток сьогодні так великого Відділу.

Діюча Управа Відділу рішила відзначити цю подію святочною академією, щоб при цій нагоді згадати також усіх тих безіменних плугаторів, які трудились для добра Відділу, а тим самим заохотити до ще жертвеннішої праці в майбутньому.

Ювілейне святкування започатковано впорядкованим походом членства з прапорами до місцевої української католицької церкви, де відправлено молебен за здоров'я всіх живих членів Відділу та панахиду за всіх померлих членів. Місцевий парох о. д-р С. Кнапп виголосив з цієї нагоди проповідь до присутніх членів Відділу з нагоди його 40-літнього ювілею, підкреслюючи важливість зорганізованого життя серед українських поселенців в Америці та його значення, як також побажав Відділові ще більшого росту.

Дальшою точкою ювілейного святкування була ювілейна академія, яка відбулась в Українській Хаті.

Академію започатковано відіграванням американського гимну, який на фортепіяні виконала пані Марта Тарнавська.

Академію відкрив вступною промовою предсідник Відділу, п. Олександер Кушик, який перенісся з присутніми думками до того дня, коли 31-го грудня 1916 року горстка сміливців рішила взятись за так поважне діло створення Відділу, та згадав покійних вже членів першої Управи Відділу. Він певнений, що Відділ має перед собою ще більше майбутнє та побажав, щоб 50-літній ювілей Відділ міг зустрічати з ще більшими досягненнями і то навіть у власній домівці.

На дальшу програму академії склались мистецькі виступи квартету бандуристів під мистецьким керівництвом п. П. Потапенка, що відспівали ряд історичних та побутових пісень, як рівнож декламація поеми Гр. Чупринки: „Рідний Край", яку виголосила панна Ярина Зубальська, уч. 6 кл. нар. школи.

Святочну промову виголосив головний предсідник УНСоюзу п. Дмитро Галичин. Він говорив про ролю УНСоюзу та його досягнення, як також закликав присутніх членів причинитись до більшого росту цієї інституції, головно через придбання навих членів. Про працю 94 Відділу висловився з признанням та зазначив, що цей Відділ був одним з тих, де члени самі себе оподатковували, щоб зібрати фонди на різні народні цілі.

Відспіванням українського національного гимну закінчено академію.

Зараз після академії відбувся бенкет, в якому взяло участь коло 200 осіб. Товстмайстром на бенкеті був п. Іван Заблоцький, довголітній бо ще від 1908 року, член УНСоюзу.

В часі бенкету зложено привіти від всіх місцевих Відділів УНС, як також і від 341 Відділу УНС в Канаді. 94 Відділ з його сороклітнім ювілеєм вітали також пані Анна Сірко головна радна Української Народної Помочі, п. В. Дідик як головний радний УНСоюзу, п. П. Миколенко від Об'єднання був. вояків УПА, п. В. Несторович від місцевої кредитівки „Самопоміч", п. інж. О. Захарків від Відділу Українського Конгресового Комітету в Гемтремк, п. п. Д. Квітковський і Мойсюк від Метрополітального УККА в Дітройті та п. І. Іванчук, як головний контролер УНС.

Фінансовий звіт за сорокрічний період існування Відділу відчитав фінансовий секретар п. Євген Зубальський, даючи присутнім ясний образ проробленої праці не тільки для добра самих членів, але також і для загального добра нашого народу.

Кінцеве слово на бенкеті забрав ще головний предсідник УНС, п. Дмитро Галичин, закликаючи як Відділи так і поодиноких членів УНС скласти щедрі пожертви на цілі УККА.

Письмові привіти, що наспіли від Кружка Рідної Школи на Дітройт-Схід та від 5 Відділу Союзу Українок Америки відчитав предсідник 94 Відділу п. Ол. Кушик. Він також подякував всім тим, що в якийнебудь спосіб причинились до улаштування сороклітнього ювілею, маючи на увазі членів Управи, Комітет Пань, що занявся самим бенкетом, як також і п. В. Диґдала, що взявся за удекорування сцени, прикрасивши її емблемами Українського Народного Союзу.

Відспіванням „Не пора", закінчено і неофіційну частину сороклітнього ювілею.

В. Т.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.

Спільні Збори двох Відділів

Добре, що до Картерету завітав організаційний інсруктор УНСоюзу — п. Степан Дембіцький. Маючи довголітню практику щодо асекурації, він поділився з членами двох Відділів своїм знанням і досвідом.

Спільні збори 342-го і 209-го Відділів УНСоюзу відбулись у неділю 15 вересня, зараз же після місячних зборів Т-ва „Запорожська Січ" 342 Відділу. Збори відкрив п. Гр. Волянський, заступник предсідника, секретарювала л-ні Ірина Гундяк, секретарка 342 Відділу. Пізніше провід перебрав п. Євген Вадяк, предсідник того ж Відділу. Явились з 209 Відділу п. Йосиф Гудз, предсідник і п. Йосип Гінда, основник і довголітній секретар, п. Маркович і касир п. Кіра.

Представлений п. Г. Волянським і попрошений до слова організаційний інструктор п. Дембіцький подав дуже цінні вказівки про стан УНСоюзу. Порівнював висоту оплат членів нашої організації з оплатами, які складаються в інших, чисто бизнесових асекураційних компаніях. З загального числа 625 усіх обезпечених установ УНСоюз займає почесне місце щодо забезпечення своїх членів. Зокрема, наскільки йдеться про великий вклад у культурну працю, виховання молоді в українському дусі, видавання книжок в англійській мові, поміч українським культурним, освітнім та виховним установам і т. п., — це вклад, якого не можна сподіватися від чужих організацій.

Клич кожного українця в Америці й Канаді мусить бути — кожний здоровий українець, старший чи малолітній, повинен належати до УНСоюзу. При приєднуванні членів треба звернути увагу на їх спроможність плачення вкладок на забезпечення. Коли, наприклад, вписуємо до УНСоюзу цілу родину, то місцеві організатори повинні допомогти голові тієї родини пристосувати висоту обезпечення до родинного бюджету. Це загально відома річ, що тямуща людина не має права залишити себе чи своїх рідних без обезпечення. В УНС члени мають ще й інші широкі права, яких не дає ніодна бизнесова організація. Насправді, вони є спільниками загального Союзового майна, управляють ним через відділових делегатів на кожну конвенцію, чекають і отримують поміч на випадок хронічної недуги чи немочі.

В дискусії забирали голос урядники й поодинокі члени двох Відділів. Зокрема, треба звернути увагу на зауваги, висловлені п. Йосипом Гіндою, який згадував давніші часи від 1908 року, коли організував 209 Відділ, про те, як завзято працювали тоді і урядники і члени, разом виступали на різних здвигах і пильнували справ своїх Відділів. Тепер маємо в нашій місцевості п'ять Відділів українських братських організацій і кожен Відділ має поле і нагоду побільшувати число своїх членів. В тому ж дусі промовив п. Г. Волянський, що був одним з перших членів 342 Відділу, вказуючи, як справді свідомі українці дбали про те, щоб кожна особа в їх родині була вписана до УНСоюзу, хоч це не було перешкодою членства в другій українській запомоговій організації. Між дальшими промовцями та запитувачами щодо організації були п. Євген Вадяк, п-ні Ірина Гундяк, п. Володимир Янів і інші. Інформації, що подавав п. Дембіцький, були всесторонні й вичерпуючі.

Треба підкреслити, що посеред деяких нових членів помічується може трохи помилкове розуміння цілей, для яких існує УНСоюз. Вони висловлюють погляд, що організація мусить включитись у працю одної чи другої партії, цілі якої куди більш відмінні від основної мети УНСоюзу. Дехто обнижує працю старшої іміграції, висловлюючи погляд, що замало зроблено і треба зробити багато більше. В засаді ці бажання не є шкідливі і при належному розумінні можуть пожвавити життя і працю.

П. Дембіцький підкреслював, що УНСоюз засадничо не може встрявати в політичну діяльність чи вмішуватись у релігійні справи, бо гуртує членів різних віровизнань і політичних поглядів. Наприкінці сказав слово о. Іван Гундяк, вказуючи на цілком зрозумілу потребу братніх взаємовідносин, яка заставляла давнішу іміграцію гуртуватись у братській організації. Добуті осяги є гідні подиву і пошани для піонерів. Належачи до двох, чи трьох українських запомогових Союзів, член підкреслює розуміння своїх обов'язків свідомого українця. Згадав про великий вклад з боку УНСоюзу в діло виховання та освідомлювання молодого покоління культурними курсами на Союзівці. З тутешньої громади ми вислали на кошт організацій двоє дітей на Союзівку під час цьогорічних вакацій, а один школяр побував там на кошт батьків. Діти повернулись з ширшим світоглядом і повною свідомістю українського походження, хоч, наприклад, в одному випадку дитина роджена в мішаному подружжі. На майбутнє сподіваємо вислати більше дітей. Навіть такі звичайні справи, як відвідини членів під час недуги, чи послуга під час похоронів, вказують на вартість членства в наших братських організаці(Закінчення на стороні 5-ій)

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНАННЯ ЧЛЕНІВ у місяці ВЕРЕСНІ 1957 р.

Ч. В.	Організатор	Присд. в вер.	Разом	Призн. квота	Ч. В.	Організатор	Присд. в вер.	Разом	Призн. квота
5	І. Сидор	1	18	21	218	М. Стахура	8	15	11
12	М. Кузьма	4	21	11	219	Г. Дорошенко	3	10	16
13	А. Урбан	1	6	15		М. Юров	2	—	—
15	Я. Гелета	1	20	6	221	Т. Шпікула	26	58	76
20	А. Марітчак	3	10	16	230	П. Ліщак	1	22	21
23	А. Пресковнч	5	6	11	234	І. Іваник	1	21	31
25	М. Стецюк	2	20	21	236	М. Скерпон	2	5	9
	Я. Падох	1	—	—	238	П. Мороз	1	17	51
27	Т. Олесницький	2	12	21		І. Селінський	1	—	—
38	С. Гонза	1	7	16	245	Й. Сабат	1	15	16
45	І. Скочиляс	1	17	26	256	О. Недошитко	1	3	11
48	О. Мазуля	1	1	3	270	М. Баран і			
52	Д. Хрупалик	2	3	9		А. Шаран	10	18	11
53	К. Сачко	1	2	6	280	Р. Рубльовський	2	4	4
57	Р. Мацюк	2	23	14	283	Г. Мільчаковський	2	8	11
59	М. Галькевич	4	28	26	285	о. М. Чернявський	1	5	16
64	І. Бурній	2	2	3	288	В. Заґвоський	1	1	9
70	П. Костик	1	7	8	289	В. Гузар	3	6	21
81	А. Блавуцяк	2	2	11	290	М. Іванюк	1	3	9
88	В. Квас	4	23	4	292	С. Малиновський	3	40	31
94	Е. Зубальський	2	32	41	293	В. Форманюк	1	11	16
99	С. Лаврик	5	5	5	295	В. Пулк	1	11	26
104	М. Зельвак	1	5	5	296	Д. Білецький	15	18	11
105	І. Ракочий	1	5	21		В. Собків	1	—	—
113	О. Коземчак	3	6	16	305	М. Гентош	1	5	11
114	М. Ткачук	4	88	31	307	І. Чопик	1	8	11
120	В. Рефт	2	33	16	309	П. Кобас	1	4	11
121	О. Гадзь	4	15	11	316	В. Гавриляк	4	40	31
123	Т. Назар	2	2	4	336	Г. Степаняк	1	25	31
127	П. Володка і				338	П. Янковський	1	4	7
	І. Була	1	35	36	343	В. Гузар	1	5	11
130	Г. Лучанко	2	20	26	361	І. Галичин	1	41	61
131	М. Сенчишак	8	30	81	367	В. Попович	4	26	21
	В. Фединський	6	—	—	379	М. Семків	6	49	70
134	Р. Байорас	1	1	4	383	І. Грозінський	4	6	11
142	М. Маркович	2	3	7	388	Е. Воловняк	2	6	11
145	Д. Білецький	14	16	4	393	С. Думович	2	3	9
	П. Тетанич	1	—	—	395	А. Герман	3	11	5
147	І. Зазворський	6	18	16	397	О. Штогрин	2	35	50
153	І. Одежинський	10	101	26	399	І. Красняк	2	11	25
155	О. Гавриляк-Макар	1	9	11		М. Ткачук	1	—	—
						В. Кашуба	1	—	—
156	М. Муляр	4	11	26	423	С. Куропась	12	67	50
161	А. Джула	2	14	31		М. Ткачук	2	—	—
163	І. Скочиляс	9	60	21		Т. Носієвич	1	—	—
164	І. Пугер	1	6	6	433	К. Шинкар	2	4	6
167	І. Кульматицький	2	5	5	437	М. Малинівський	6	12	21
168	Г. Бабин	2	5	6	439	В. Зацерковний	1	23	21
	С. Базиль	2	—	—	441	В. Коссар	16	18	35
170	І. Грабар	1	6	16	445	В. Коссар	3	11	21
171	С. Раєн	2	8	11	446	М. Товтрівський	1	4	4
184	Я. Падох	1	6	11	464	М. Хомин	3	19	16
185	М. Романишин	1	1	3		Д. Недошитко	2	—	—
191	В. Колодій	7	12	26	471	В. Цимбала	1	22	25
192	М. Політило	1	1	6	476	П. Маряк	1	4	5
194	Я. Падох	3	22	31	480	І. Янішевський	1	4	6
204	П. Марко	2	42	31	484	В. Запаранюк	33	39	21
	В. Гасій	1	—	—	486	Ю. Сороківський	1	9	11
206	І. Кокольський	1	7	16	489	М. Шпетко	1	11	7
212	К. Влищ	1	3	3	495	В. Коссар	2	20	15
217	А. Іванів	2	11	21	497	Д. Петрів	2	2	11

ПОЧЕСНА ЛИСТА ВІДДІЛІВ, ЯКІ ЗДОБУЛИ НАЙБІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ У ЦЬОГОРІЧНІЙ КАМПАНІЇ, НЕ ВРАХОВУЮЧИ ЧЛЕНІВ, ПРИЄДНАНИХ ПОСТІЙНИМИ ОРГАНІЗАТОРАМИ

п.м.	ч. В.	місцевість	Відд. організатор	ч. пр.	ч.
1.	153	Филаделфія, Па.	І. Одежинський		101
2.	221	Шикаґо, Ілл.	Т. Шпікула		58
2.	432	Торонто, Онт.	Б. Зорич		58
4.	423	Шикаґо, Ілл.	С. Куропась	— 43	
			Т. Носієвич	— 11	54
5.	379	Шикаґо, Ілл.	М. Семків		49
6.	316	Рачестер, Н. Й.	В. Гавриляк		40
7.	484	Ютика, Н. Й.	В. Запаранюк		39
8.	204	Ню Йорк, Н. Й.	В. Гасій	— 21	
			І. Крочак	— 7	
			5 інших	— 8	36
9.	127	Боффало, Н. Й.	П. Володка і		
			І. Була	— 33	
			М. Гаварус	— 2	35
10.	292	Дітройт, Миш.	П. Федик	— 26	
			3 інші	— 8	34

ПОЧЕСНА ЛИСТА ВІДДІЛІВ, ЯКІ ЗДОБУЛИ НАЙБІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ У ЦЬОГОРІЧНІЙ КАМПАНІЇ, КОРИСТАЮЧИ З ПОМОЧІ ПОСТІЙНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

	Відд.	організатор	Пр. члени
1.	153	Филаделфія, Па.	101
2.	114	Шикаґо, Ілл.	88
3.	423	Шикаґо, Ілл.	67
4.	432	Торонто, Онт.	66
5.	163	Филаделфія, Па.	60
6.	221	Шикаґо, Ілл.	58
7.	175	Дітройт, Миш.	56
8.	356	Омага, Небр.	52
9.	379	Шикаґо, Ілл.	49
10.	204	Ню Йорк, Н. Й.	42

ПОЧЕСНА ЛИСТА ОСІБ, ЩО НЕ Є ПОСТІЙНИМИ ОРГАНІЗАТОРАМИ, ЯКІ ЗДОБУЛИ НАЙБІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ У ЦЬОГОРІЧНІЙ КАМПАНІЇ

	Прізвище	Відділ	Місцевість	Пр. члени
1.	І. Одежинський	153	Филаделфія, Па.	101
2.	Т. Шпікула	221	Шикаґо, Ілл.	58
2.	Б. Зорич	432	Торонто, Онт.	58
4.	М. Семків	379	Шикаґо, Ілл.	49
5.	С. Куропась	423	Шикаґо, Ілл.	43
6.	В. Гавриляк	316	Рачестер, Н. Й.	40
7.	В. Запаранюк	484	Ютика, Н. Й.	39
8.	В. Рефт	120	Еликвипа, Па.	33
9.	С. Келлер	63	Форд Ситі, Па.	31
10.	П. Федик	292	Дітройт, Миш.	26

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

ЗВІДОМЛЕННЯ ПРО СТАН ЧЛЕНСТВА У. Н. С.

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1957 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 5. Карбон Катерина.
В. 12. Барабаш Тарас, Меланія; Шарабурак Семен, Марія.
В. 13. Курятник Гізеля.
В. 20. Обуховська Магдалина.
В. 23. Самодій Анна; Сук Дарія Т.
В. 25. Породко Василь, Марія.
В. 38. Коваль Давид Л.
В. 45. Луб Микола.
В. 59. Бзовий Осип, Софія.
В. 67. Патуляк Михайло.
В. 81. Вилень Олександер.
В. 85. Паровський Роман М.
В. 88. Берізка Володимир, Галасовський Казимир, Луцик Петро, Савчук Зенон.
В. 99. Лаврик Ґералдина, Катерина М., Стефанія.
В. 105. Гакулин Степан мол.
В. 113. Бурик Данило А., Іван В.; Ґрей Павло К. старш.
В. 114. Кирильчук Пилип, Олена.
В. 120. Вобиш Петро.
В. 221. Іванців Євген, Шляхта Марія.
В. 131. Андрущишин Микола, Ангелина; Гриневич Юрій, Гринчишин Петро, Канюка Василь, Савина; Тихий Микола, Степанія.
В. 134. Байорас Марія Р.
В. 142. Палуга Василь, Софія.
В. 145. Манджіякарне Патриція А., Дмитришак Михайло, Коцатовський Ричард Ст., Роман І.
В. 147. Вокрин Іван, Зазворська Константина О., Кохарчик Іван, Маркович Анна, Юричко Михайло.
В. 153. Давидович Іван, Залуцький Ігор А., Кіт Дмитро, Ралько Віра, Удод Трохим.
В. 161. Комічак Михайло, Странко Анна.
В. 163. Дохват Христина, Ігнатів Теофіл, Ільницький Роман, Кенія Павло, Ценко Іван.
В. 171. Раси Волтер І.
В. 184. Бушмич Михайлина.
В. 185. Демчак Микола.
В. 191. Древецький Богдан, Ольга І. Г.; Плекан Євген С.
В. 192. Федак Микола.
В. 194. д-р Кокорудз Володимир.
В. 204. Макаренко Микола, Ірина.
В. 206. Яриняк Марія.
В. 212. Каґала Анна.
В. 218. Запотоцький Ярослав, Ірина; Клемент Йосип, Марія.
В. 219. Терещук Володимир.
В. 221. Бацвин Катерина, Каліцун Дмитро, Гільдеґарда; Комаринський Ярослав, д-р Лесейко Іван, Михайлина; Луцик Олександра І., Музика Іван Й., Олексин Іван, Олена Т.; Пенко Ричард Г.
В. 236. Ганас Петро.
В. 238. Мороз Михайло І.
В. 256. Ломага Юрій.
В. 283. Весоловський Іван, Чорній Михайло.
В. 285. Мак Олена.
В. 292. Неіло-Палій Богдан, Марія.
В. 296. Сарняк Іван Б., Вівіяна.
В. 305. Качмарчик Маргарита, Сороканич Іван, Томко Маріянна.
В. 316. Дубовик Василь, Тетяна.
В. 336. Когипій Панько.
В. 343. Босий Олена.
В. 348. Анзельмо Донна.
В. 361. Дутка Володимир.
В. 367. Вілик Любомир.
В. 379. Паламар Володимир, Маріян, Олександра; Процик Олександер.
В. 383. Грозінська Ярослава Д.
В. 388. Єдинак Софія, Михальцевич Олена.
В. 389. Міськів Микола.
В. 395. Гулей Олена М., Петровський Іван, Марія; Попович Володимир, Юстина; Форд Марія І., Шанда Іван.
В. 399. Лусанко Юліянна, Снігурович Володимир, Юрій С.
В. 423. Голубець Богдан Н., Голубович Юрій, Євгенія, Наталія; Гриневецький Степан В., Кущ Петро, Лукашевський Роман, Ярослав; Маковійчук Анатоль, Малий Юліян, Семущак Юлія, Фирищак Гертруда.
В. 433. Курц Іванна.
В. 435. Дутка Орест Я., Смішкевич Богдан І. О.
В. 437. Костюк Олімпія, Фещишин Степан, Анна.
В. 441. Білий Григорій, Вовк Григорій, Дзьордзь Іван, Качин Микола, Корда Іван, Кригер Тадей, Олеський Лілея, Пиріг Єва, Стасів Марлина І., Тарнавська Марія.
В. 445. Юзик Марія.
В. 446. Козуб Богдан.
В. 452. Попик Роман Р.
В. 464. Яцентий Арнольд, Іван.
В. 480. Чухлій-Липовецький Іван.
В. 484. Василик Лідія, Когутяк Володимир, Лобащук Борис, Параскева; Проний Василь, Саванець Михайло, Анна; Топольницька-Міллер Наталія І., Холява-Гептнер Марта, Холявка Петро, Софія; Федоряк Іван.
В. 486. Бандера Володимир.
В. 489. Щирий Василь.
В. 495. Коваль Роман І.
В. 497. Березовський Роман, Марія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 14. Німчановський Ярослав.
В. 25. Вагнер Маркил*.
В. 27. Лучаковський Микола Б., Софія; Мосора Володимир.
В. 31. Вальчак Олена.
В. 76. Ґайовська Ольга.
В. 94. Білий Іванна, Домініка Катерина, Кудла Іван Ф.*, Дзюнь Е.; Саланюк Марлина, Шияк Ярослава М.
В. 105. Мречко Іван, Дора.
В. 114. Худій Микола.
В. 115. Коваль Анна.
В. 142. Гронвальд Йосип*.
В. 163. Кравчишин Йосип*.
В. 175. Павлик Павло, Параскева; Смерека Зоя.
В. 176. Олійник Захар.
В. 203. Мушкевич Ірина, Юрчинський Степан 2.
В. 204. о. Чекалюк Василь.
В. 219. Кравець Антін*.
В. 221. Дупай Михайло, Анна; Рончковський Олександер М.
В. 241. Мельник Степан*.
В. 301. Барбарний Юрій, Ірина; Синенький Осип.
В. 324. Олійник Катерина.
В. 337. Вільчинський Володимир.
В. 365. Бойчак Михайло*.
В. 384. Турко Франко*.
В. 396. Федьків Анна.
В. 397. Кірик Петро*, Пендзій Степан*.
В. 423. Іванів Андрій.
В. 430. Сарахман Володимир, Северина.
В. 439. Бабій Василь, Баюс Константин*, Гриценко Анна, Марія В.; Пусяк Роман*, Скобель Юлія.
В. 460. Франкович Євгенія.
В. 479. Бесага Тимотей, Марія.
В. 485. Паславська Ірина.
В. 497. Кость Володимир*.
В. 498. Михалюк Віктор*, Пороговський Олексій*.
В. 501. Дребет Іван, Анналіза.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 15. Сімянців Валентин
В. 21. Сілецький Василь, Анна.
В. 27. Стадник Степан.
В. 62. Васильків Василь.
В. 75. Філевич Михайло.
В. 104. Сідун Ілля.
В. 175. Смерека Іван, Зоя.
В. 184. Павлів Василь.
В. 191. о. Шараневич Омелян.
В. 226. Майгутяк Володимир, Анна.
В. 245. Онуфрик Іван, Емілія.
В. 270. Лялій Анна, Станислав Марія.
В. 298. Халупа Федір.
В. 301. Шеремета Теодосія.
В. 370. Синґурин Юстина.
В. 371. Добош Михайло.
В. 379. Крисюк Петро, Неоніля, Медзяк Зиновія, Настоящa Ірина.
В. 397. Скочиляс Іван.
В. 423. Кассіян Степан, Прийма Михайло, Марта.
В. 432. Пусяк Роман*, Степанія.
В. 483. Смолинський Василь*, о. Чекалюк Василь.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 60. Куцфер Марія Е.
В. Сідун Ілля 2.
В. 156. Шекспір Марія Р.
В. 202. Адамчук Емма.
В. 271. Нижник Василь 2*.
В. 287. Кашуба Микола, Марія.
В. 423. Попадюк Андрій*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 9. Сінковський Едвард*.
В. 12. Мартинишин Ілля, Катерина.
В. 25. о. Сірко Ярослав, Дарія.
В. 62. Погар Михайло*.
В. 85. Паровський Іван С.*.
В. 94. Вірстюк Юліян, Степанія.
В. 106. Бойко Михайло, Катерина; Крупницька Анастасія, Лунів Михайло, Константина, Рибак Марія.
В. 111. д-р Гик Степан.
В. 113. МекМаген Роберт К.*.
В. 114. Мороз Анна, Первеско Микола, Федій Григорій, Анна; Шумський Степан.
В. 131. Павляк Степан, Клара.
В. 150. о. Скородинський Михайло*.
В. 163. Гевриk Василь, Сіленюк Василь.
В. 164. Вутрей Тимко, Шейла М.
В. 175. Шиляк Катерина.
В. 176. Орловська Ірина.
В. 183. Каній Патриція М., Руб Юрій.
В. 194. Драган Іван, Михайлина; Кіра Петро, Клос Орест 2, Марія; Когутяк Марія, Крупа Теодосій, Поритко Роман, Стойко Володимир, Хамула Володимир, Галина.
В. 204. Скомський Василь*.
В. 220. Пушкар Василь.
В. 226. Романюк Ольга.
В. 282. Косик Карло Л.*.
В. 292. Бойко Дмитро.
В. 296. Біла Ольга, Картер Меланія.
В. 301. Степасюк Іван*.
В. 327. Кулькевич Костянтин*.
В. 361. Білостоцький Тиміш, Ольга.
В. 364. Вирстюк Дмитро, Марія; Чорножицький Антін*.
В. 371. Салс Магдалина.
В. 372. Апровато Доротея.
В. 385. Вітолс Андрій Ф.*, Євгенія.
В. 397. Кош Федір, Марія; Мединський Іван, Осадчук Михайло, Федьків Павло, Шкільник Євген.
В. 414. Леськів Анна.
В. 423. Гаврич Олексій, Ярош Михайло, Анна.
В. 427. Кіт Михайло.
В. 429. Містишин Михайло*, Микола*, Розамарія.
В. 430. д-р Кострубяк Дмитро, д-р Дарія.
В. 432. Гошуляк Остап І.*, Крис Іван*, Пісоцький Петро, Столяр Іван*, Чижевський Іван*, Шпендик Сергій*, Яців Богдан Р.
В. 439. Барицький Роман, Євгенія Х.; Коломисць Мохайло, Поліщук Михайло М. 2*, Федорчук Іван*.
В. 444. Бедзик Іван*.
В. 446. Федак Михайло.
В. 447. Грицин Мирон*, Марія.
В. 457. Заклинський Мирон, Костипок Наталія.
В. 472. Голод Роман.
В. 473. Винницька Емілія, Гук Єва, Маркусь Михайло, Штим Марія.
В. 497. Гопак Іван*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 33. Крисюк Петро, Неоніля; Медзяк Зиновія, Настоящa Ірина.
В. 54. Синґурин Юстина.
В. 57. Павлів Василь.
В. 75. Смерека Іван, Зоя.
В. 153. Горічко Юрій, Йосипа.
В. 155. Сідун Ілля.
В. 175. Онуфрик Іван, Емілія.
В. 204. о. Чекалюк Василь.
В. 224. о. Шараневич Омелян.
В. 241. Добривода Демко, Анна.
В. 292. Барнай Наталія, Ващук Аріядна, Ладвищенко Олена.
В. 356. Клачинський Павло, Марія; Савка Павлина.
В. 361. Семкович Ярослав Анна; Халупа Федір.
В. 375. Васильків Василь, Скочиляс Іван.
В. 395. Добош Михайло, Лялій Анна, Стадник Степан, Станислав Марія.
В. 430. Василишин Роман.
В. 437. Пласкач Методій, Ірина.
В. 439. Пусяк Роман*, Степанія.
В. 484. Смолинський Василь*.
В. 493. Роздольський Лев, Ксеня.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 9. МекЕлванeй Анна.
В. 28. Бурак Михайло*.
В. 104. Сідун Ілля.
В. 105. Мречко Іван, Дора.
В. 115. Коваль Анна.
В. 147. Федорак Іван мол.
В. 150. Вебер Іван І.*.
В. 201. Пенкаль Михайло*.
В. 221. Дупай Михайло, Анна.
В. 237. Пастушик Михайло Т. мол.*.
В. 239. Катамай Богдан*, Сенів Степанія.
В. 254. Стіл Ірина, Явин Роман*.
В. 271. Нижник Василь*
В. 277. Котик Дмитро, Марія.
В. 324. Олійник Катерина.
В. 341. Макогон Іван, Розалія; Стодольна Вікторія Ст.
В. 358. Гайдінґер Стела.
В. 369. Деркач Іван*, Підставська Марія.
В. 370. Голебйовський Йосип*.
В. 383. Влох Йосип*.
В. 384. Турко Федір*.
В. 396. Федьків Анна.
В. 406. Главатий Йосип*, Чупина Марія.
В. 432. Манов Анастасія.
В. 464. Филипович Василь, Юлія; Чамелко Омелян*.
В. 487. Прокопів Федір.
В. 497. Кость Володимир*, Солона Наталія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 8. Луців Андрій А.*, Фіоріто Марія.
В. 69. Шептух Михайло*.
В. 91. Конделуці Євгенія, Косяк Володимир*.
В. 130. Жук Михайло.
В. 204. Добровольський Ілярій.
В. 361. Білецький Степан Д*, Гулей Микола, Кісій Михайло, Скоцко Дмитро, Фішер Марія С.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 25. Вагнер Маркил*, Анастасія.
В. 42. Влащак Марія.
В. 45. Газдун Володимир*.
В. 59. Чапман Ірина К.
В. 91. Глуханик Ольга, Іштван Катерина.
В. 143. Рило Микола*, Анна, Марія.
В. 151. Вагнер Катерина.
В. 155. Жилка Антін.
В. 183. Кліш Ірина.
В. 196. Костюк Дмитро.
В. 200. Великанович Євген*.
В. 204. Різник Володимир.
В. 238. Турчин Анна.
В. 276. Линаґ Аліція.
В. 279. Самборський Йосип*.
В. 292. Боднар Іван.
В. 308. Качмар Григорій.
В. 361. Петрик Євген*, Почтар Прокіп.
В. 363. Гедберґ Юлія.
В. 385. Павзик Іван.
В. 422. Вітошинський Василь.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 13. Хованський Пилип.
В. 18. Купчик Ікон, Хованець Дмитро.
В. 20. Щавинський Іван.
В. 39. Оринич Дмитро.
В. 56. Грушкевич Степан.
В. 57. Ворощук Михайло, Жмуд Вартоломей.
В. 62. Волчанський Василь.
В. 66. Данилик Микола.
В. 78. Клепчук Михайло, Супранович Матвій.
В. 100. Гоминюк Анна.
В. 103. Пунько Іван.
В. 106. Валяник Іван*, Мокрицький Олексій.
В. 113. Хлеба Василь*.
В. 124. Романський Йосип*.
В. 130. Підгайний Михайло.
В. 139. Кукура Іван*.
В. 140. Кравець Іван.
В. 147. Попик Олексій.
В. 177. Олійник Євдокія.
В. 179. Василюка Юрій.
В. 184. Вермес Пилип.
В. 216. Тимуш Варвара.
В. 221. Вудник Микола, Головатий Павло, Срібний Михайло.
В. 233. Валах Антін.
В. 237. Михайлиця Петро.
В. 251. Данилюк Микола*, Дзівік Каролина.
В. 257. д-р Скеґар Григорій Ю.
В. 271. Восьович Михайло*.
В. 281. Білинський Андрій.
В. 287. Лісний Андрій.
В.299. Малчос Василь.
В. 316. Лялька Микола*.
В. 334. Ґаліян Ельфріда, М., Купчевич Ксеня, Шляхетка Іван.
В. 361. Папроцький Семен.
В. 369. Чедрик Пелагія.
В. 371. Чернишенко Юрій.
В. 379. Семків Марія.
В. 400. Воловецький Микола.
В. 476. Романчук Григорій.
В. 481. Дудиш Федір*.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком вересня 1957 року було в УНСоюзі повнолітніх членів	49,418
В місяці вересні 1957 р. прийнято нових	183
В місяці вересні 1957 р. прийнято наново	66
В місяці вересні 1957 р. прийнято з переступ. листами	33
В місяці вересні 1957 р. прийнято з інших кляс забезп.	10
В місяці вересні 1957 р. прийнято зі старого роду забезп.	—
Разом	49,710
В місяці вересні 1957 року суспендовано	101
В місяці вересні 1957 р. відійшли з переступ. листами	40
В місяці вересні 1957 р. відійшли до інших кляс забезп.	8
В місяці вересні 1957 р. відійшли до нового роду забезп.	—
В місяці вересні 1957 р. відійшли зі зворотом у готівці	39
В місяці вересні 1957 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці вересні 1957 р. відійшли з виплаченим забезп.	13
В місяці вересні 1957 р. відійшли на виплачене забезп.	26
В місяці вересні 1957 померли	49
Разом	276
З кінцем місяця вересня 1957 року в УНСоюзі було дорослих членів	49,434

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі 1 на $ 250	3
В клясі 1 на $ 500	52
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	109
В клясі 1 на $1500	4
В клясі 1 на $2000	1

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	363
В клясі 2-1000 на $1000	244
В клясі 2-1500 на $2000	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	5,534
В клясі 3-1000 на $1000	4,326
В клясі 3-1500 на $1500	61
В клясі 3-2000 на $2000	54
В клясі 3-2500 на $2500	7
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,165
В клясі 4-1000 на $1000	2,165
В клясі 4-1500 на $1500	47
В клясі 4-2000 на $2000	38
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Забезпечення на ціле життя для давніх членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	109
В клясі 5- 500 на $ 500	2,602
В клясі 5- 750 на $ 750	368
В клясі 5-1000 на $1000	5,722
В клясі 5-1500 на $1500	135
В клясі 5-2000 на $2000	38

Забезпечення на ціле життя

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,535
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,117
В клясі 6-1500 на $1500	38
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	42

Нове забезпечення на ціле життя

В клясі 21- 500 на $ 500	2,545
В клясі 21-1000 на $1000	1,039
В клясі 21-1500 на $1500	34
В клясі 21-2000 на $2000	27
В клясі 21-2500 на $2500	9
В клясі 21-3000 на $3000	14
В клясі 21-3500 на $3500	3
В клясі 21-4000 на $4000	1
В клясі 21-4500 на $4500	3
В клясі 21-5000 на $5000	3

Нове забезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	3,108
В клясі 22-1000 на $1000	2,820
В клясі 22-1500 на $1500	49
В клясі 33-2000 на $2000	91
В клясі 22-2500 на $2500	21
В клясі 22-3000 на $3000	18
В клясі 22-3500 на $3500	11
В клясі 33-4000 на $4000	6
В клясі 22-4500 на $4500	3
В клясі 22-5000 на $5000	6

Забезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	188
В клясі 23-1000 на $1000	108
В клясі 23-1500 на $1500	5
В клясі 23-2000 на $2000	13
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	7
В клясі 23-4000 на $4000	1

Нове забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,744
В клясі 24-1000 на $1000	1,981
В клясі 24-1500 на $1500	41
В клясі 24-2000 на $2000	66
В клясі 24-2500 на $2500	14
В клясі 24-3000 на $3000	15
В клясі 24-3500 на $3500	7
В клясі 24-4000 на $4000	—
В клясі 24-5000 на $5000	1

Забезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	221
В клясі 25-1000 на $1000	203
В клясі 25-1500 на $1500	8
В клясі 25-2000 на $2000	18
В клясі 25-2500 на $2500	7
В клясі 25-3000 на $3000	12
В клясі 25-3500 на $3500	9
В клясі 25-4000 на $4000	2
В клясі 25-5000 на $5000	4
Разом	49,434

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 15. Ясінський Роман І.
В. 20. Обуховський Богдан, Марта.
В. 23. Ломачинський Іван М., Сук Леся Л., Орест.
В. 27. Робак Ростислав.
В. 48. Кеслер Силвія А.
В. 52. Борденюк Цинтія Л., Яворська Марлина Р.
В. 53. Вобурчак Давид М.
В. 57. Лесник Йосип В., Семенович Богдан В.
В. 59. Бзова Анна, Пендаківський Євген.
В. 64. Дворецька Анна, Евелина Р.
В. 70. Северин Володимир.
В. 81. Боднарчук Надія О.
В. 94. Пиляк Іван, Тимотей.
В. 99. Синкевич Анна І., Тома Й.
В. 104. Лішак Анна.
В. 114. Кирильчук Василь, Микола.
В. 120. Добиш Петро Д.
В. 121. Беррі Денис А., Павло Р.
В. 123. Вренша Дебора І., Ковпак Тереса А.
В. 127. Снайчук Маргарита О.
В. 130. Букачевський Марко М., Кравчук Йосип М.
В. 131. Андрущишин Євген М., Ірина М.; Канюка Герда, Софія; Тихий Марія, Михайло.
В. 145. Бача Антін А., Горонь Донна М., Іван Ф., Карло І., Марія К., Петті А., Роберт П., Цецилія Л.; Коцатовська Юдита А., Посявач Микола, Патриція А.
В. 147. Красуляк Степан.
В. 153. Давидович Моніка М., Іхтіярів Валерія, Кіт Петро, Ралько Надія, Ніна.
В. 155. Гавриляк Франко Г.
В. 156. Міллер Варвара, Василь Р. мол., Давид В., Михайло Г. мол.
В. 163. Ковальчин Зиновія, Мегедин Ірина, Ценко Едита, Шанковський Олег.
В. 164. Брави Саллі К.
В. 167. Мельник Василь Й., Михайло.
В. 168. Залик Степан, Христина; Ферко Рут Д., Яремко Марія А.
В. 170. Гайдук Михайло.
В. 171. Дячик Михайло Й.
В. 191. Гречаник Лідія М., Плекан Брус Д. 2, Сандра А.
В. 194. Гавран Марія А., Фурманець Віктор.
В. 204. Юліяно Даяна.
В. 217. Каніс Кеннет Р., Марія Й.
В. 218. Запотоцький Зиновій, Марія, Петро І.; Клемент Маріянна.
В. 219. Войтович Катерина П., Дзюбатий Йосипа А., Роберт Й.
В. 221. Бацвин Віра Л., Іващук Антін М., Лесейко Оксана М., Лучак Ірина, Малейкий Ольга А., Матвій Антін І., Міллер Василь Є., Вікторія М., Юрій Д.; Нагорняк Ольга А., Олексин Галина З., Пальцан Ярослав Н., Рибка Ірина А., Романюк Анестор С., Чорняк Марія.
В. 230. Волошин Євген Т.
В. 234. Качмар Ярослав М. С.
В. 236. Вал Іванна М.
В. 238. Кохановський Євген.
В. 245. Джуришин Карін Л.
В. 270. Кучира Микола, Михайло; Петровський Ярослав, Попович Євген А., Йосип К.
В. 280. Петрошук Іван мол., Роберт.
В. 288. Загвоцький Володимир Ф.
В. 289. Босий Василь І., Данило Ф., Юрій П.
В. 290. Стапинський Ричард.
В. 292. Неіло-Палій Леся.
В. 293. Форманюк Євгенія М.
В. 295. Дросик Анна М.
В. 296. Адамяк Роберт А., Роман; Головецький Богдан Б., Ядвига М.; Лобур Карін Л., Конні Л., Патриція А., Патриція Є.; Сарняк Євген мол., Кетлін А., Лісса М., Степан Л., Тара О., Яким Б.
В. 307. Меннінг Дайдрі.
В. 309. Вівер Антонина І.
В. 316. Дубовик Михайло, Ласкович Юліян мол.
В. 338. Малинчак Володимир М.
В. 367. Божик Ольга, Стасів Катерина П., Степан Ф.
В. 379. Демчук Роксоляна І., Паламар Михайлина.
В. 383. Грозінський Іван ІІ, Шарон А.; Хома Анна М.
В. 393. Думович Йосипина А. М., Юрій М.
В. 395. Гулей Іван Е.
В. 397. Жмуркевич Марія Ст., Уляна Т.
В. 399. Воловчук Дарія М.
В. 423. Голубович Христина, Фирищак Мирослава, Якимів Даяна М.
В. 433. Москва Надина Т.
В. 437. Костюк Ірина, Роман І., Христина М.
В. 439. Червінець Михайло С.
В. 441. Иванишин Анна М., Костюк Данило В., Стеблинська Орися, Тарновський Омелян, Тенюк Рой Ю., Чічка Каролина А.
В. 445. Горбаль Геральд Ст. І., Якимишин Лідія М.
В. 464. Балушик Маріян, Роман М., Юліян.
В. 471. Ділай Богдан В.
В. 476. Ватаманюк Орест Е. В.
В. 484. Вігун Даяна В., Кучера Мирон М., Степан Б., Ярослава М.; Мельник Роман Ст., Проний Михайло А., Саванець Анна, Катерина, Марія, Михайло мол.; Сливар Тамара Є., Фалинська Христина О., Юдита А.; Холявка Наталія, Христина; Швед Володимир, Йосип, Марія, Ольга, Тарас, Христина.
В. 495. Леґа Дмитро М.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 25. Гузар Ігор, Оксана.
В. 80. Попик Роман.
В. 94. Білик Любомира, Орест Ю., Романа Т., Гінець Ґайл А.
В. 105. Мречко Іван мол., Тарас, Юлія.
В. 175. Смерека Корін М.
В. 204. Рикий Христина А. 2.
В. 239. Білинська Христина О. 2.
В. 276. Кміт Шейла І.
В. 287. Романюк Павло.
В. 309. Варіян Єлисавета Л., Іван мол., Іванна А.
В. 323. Муфич Данило Л., Янчишин Микола.
В. 348. Анзельмо Донна М.
В. 361. Каратницький Адріян Б.
В. 378. Тисон Іванна А.
В. 439. Лейбич Роксоляна А.
В. 483. Стар Тома Б., Юдита М.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 21. Сілецька Марія.
В. 39. Губерт Василь Л.
В. 245. Сокіл Антонина.
В. 325. Клавсник Іванна П.; Роберт В.
В. 370. Синґурин Олена.
В. 379. Медзяк Павло, Юрій; Настоящa Наталія.
В. 423. Прийма Ігор, Юрій.
В. 452. Попик Роман.
В. 455. Соколишин Олександра.
В. 473. Гук Олександер Є.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 15. Микитчук Марія.
В. 345. Кукурудза Олена.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 12. Мартинишин Михайло.
В. 20. Юрків Марія Ст.
В. 64. Д'Аюто Варвара М., Франко.
В. 94. Вірстюк Ірина; Юрій; Яцків Юрій.
В. 106. Борко Марія, Петро, Степан; Лунів Богдан М., Рибак В.
В. 131. Павляк Петро 2.
В. 146. Маланюк Анна М., Іванна, Степанія.
В. 164. Бутрей Тарас Р.
В. 175. Шиляк Ірина О., Олена Л.
В. 176. Зелінка Петруся А.
В. 183. Дворчин Денис М.
В. 194. Вацик Юрій, Клос Юрій.
В. 203. Зимний Патриція М., Христина О.; Сидор Ігор І.
В. 226. Романюк Оксана.
В. 239. Білинський Ігор С., Тарас, Христина О.; Кейнер Володимир, Кухар Іванна М., Оттон, Петро Й.; Лупак Лев.
В. 241. Калабрізі Ольга.
В. 288. Копчак Йосип, Михайло.
В. 291. Войціцький Роберт Е.
В. 364. Вирстюк Володимир, Олена.
В. 372. Апровато Климентій П. мол. 2.
В. 390. Андерсон Роберта.
В. 399. Пилявка Зиновій Ю., Рарик Остап.
В. 414. Леськів Ірина М.
В. 423. Одарченко Анатоль І., Ярош Катерина, Микола.
В. 439. Добровський Микола, Тамара Е.; Дубецький Дарія О., Ярослав.
В. 445. Химко Андрій Ф.
В. 446. Федак Олександра.
В. 493. Боруцький Василь.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 33. Медзяк Павло, Юрій; Настоящa Наталія.
В. 54. Синґурин Олена.
В. 80. Попик Роман.
В. 175. Сокіл Антонина.
В. 204. Соколишин Олександра.
В. 292. Ващук Тамара А., Юрій.
В. 356. Клачинський Юліян, Савка Іван, Михайло.
В. 361. Клавсник Іванна П., Роберт В.; Семкович Марта, Петро.
В. 493. Роздольський Александра М., Андрій К., Юрій Т.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 67. Патуляк Михайло.
В. 85. Паращук Роман М.
В. 305. Сороканич Іван, Томко Марія А.
В. 348. Анзельмо Донна М.
В. 389. Міськів Микола.
В. 452. Попик Роман.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 38. Кновський Анна М., Доке А., Йосип П.; Нуш Єлисавета.
В. 94. Чупка Каролина Л., Тома Е.
В. 105. Мречко Іван мол., Тарас, Юлія.
В. 116. Думанський Йосип.
В. 118. Папічак Іван М., Олена М.
В. 150. Вебер Беверлі З., Іван І.
В. 155. Яцина Марія А.
В. 239. Білинська Христина О.
В. 261. Прус Нелсон.
В. 277. Котик Анна, Ярослав.
В. 283. Чорній Юлія.
В. 287. Романюк Павло.
В. 316. Дубовик Іван, Казинська Зузанна Ф., Іванна Л.
В. 338. Проч Євген.
В. 341. Макогон Ірина, Ярослав Г.
В. 348. Кекиш Іван.
В. 423. Одарченко Анна, Володимир.
В. 432. Манов Анастасія.
В. 441 Лисий Варвара А.
В. 461. Осташевський Тадей.
В. 464. Филипович Володимир, Ольга, Ярослава.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 38. Коваль Давид Л.
В. 296. Гарачмак Михайло М., Лобур Петро Е.
В. 414. Крамарчук Володимир мол. 3.
В. 427. Поташник Анна 2.
В. 432. Вульчак Марія, Демницька Богданна, Віра.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком вересня 1957 року було в УНС дітей членів	22,321
В місяці вересні 1957 р. прийнято нових	203
В місяці вересні 1957 р. прийнято наново	29
В місяці вересні 1957 р. прийнято з переступ. листами	14
В місяці вересні 1957 р. прийнято з інших кляс забезп.	2
Разом	22,569
В місяці вересні 1957 року суспендовано	54
В місяці вересні 1957 р. відійшли з переступ. листами	19
В місяці вересні 1957 р. відійшли до ст. членів УНС	7
В місяці вересні 1957 р. відійшли до інших кляс забез.	2
В місяці вересні 1957 р. відійшли зі зворотом у готівці	36
В місяці вересні 1957 р. відійшли з виплаченим забезп.	11
В місяці вересні 1957 р. відійшли на виплачене забезпеч.	—
В місяці вересні 1957 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці вересні 1957 померли	—
Разом	129
З кінцем місяця вересня 1957 році в УНСоюзі було дітей членів	22,440

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.

В клясі 1-ій на $ 500	2,540
В клясі 2-ій на $ 400	546
В клясі 3-ій на $ 100	770
В клясі 4Р на $ 250	153
В клясі 4Р на $ 500	3,783
В клясі 4Р на $1000	1,801
В клясі 5Е на $ 250	275
В клясі 5Е на $ 500	4,698
В клясі 5Е на $1000	1,751
В клясі 6С на $ 500	1,089
В клясі 6С на $1000	648

НОВІ КЛЯСИ:

Е20 на $ 500	955
Е20 на $1000	744
Е20 на $1500	1
Е20 на $2000	8
Е20 на $2500	1
Е18 на $ 500	447
Е18 на $1000	630
Е18 на $1500	1
Е18 на $2000	18
Е18 на $3000	6
Е65 на $ 500	43
Е65 на $1000	8
Р20 на $ 500	650
Р20 на $1000	837
Р20 на $1500	4
Р20 на $2000	8
Р20 на $3000	1
Р65 на $ 500	13
Р65 на $1000	11
Разом	22,440

З кінцем місяця вересня 1957 року в УНСоюзі було всіх забезпечених	71,874

УВАГА!

яку кожний відділовий урядник і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за вересень 1957 р. суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж вересня 1957 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Д. Галичин, гол. предс.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
DMYTRO HALYCHYN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДС.:
MICHAEL PIZNAK
310 E. 74th St., New York, N. Y.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДС.:
Mrs. GENEVIEVE ZEREBNIAK
645 Reed Avenue, Akron 1, Ohio

РЕКОРДОВИЙ СЕКРЕТАР:
† GREGORY HERMAN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
ROMAN SLOBODIAN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia 38, Pa.

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland, Chicago 34, Ill.

JOHN W. EVANCHUK
8930 Manor Ave., Detroit 4, Mich.

PETER KUCHMA
95 E. 7th St., New York 3, N. Y.

WLADIMIR KOSSAR
150 Eugenie St.
Winnipeg, Man., Canada

ГОЛОВНІ РАДНІ:

DMYTRO SZMAGALA
4037 Riveredge Rd., W. Park Sta.
Cleveland 11, Ohio

JOHN KOKOLSKI
229 Huntington Ave., P.O. Box 467
Woonsocket, R. I.

Miss ANNA CHOPEK
117 Greenfield Rd.
Mattapan, Mass.

Mrs. MARIA DEMYDCHUK
416 — 17th St., Brooklyn 15, N.Y.

ANDREW JULA
15 Sands Ave., Ambridge, Pa.

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Ave.
Chicago 51, Ill.

Dr. YAROSLAW PADOCH
64 East 7th Street
New York 9, N. Y.

WILLIAM B. HUSSAR
35 Hardison Rd.
Rochester 17, N. Y.

WALTER DIDYK
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.

NICHOLAS DAWYSKYBA
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.

Mrs. HELEN SHTOGRYN
4753 N. Hutchinson St.
Philadelphia 41, Pa.

Головна канцелярія У.Н.Союзу знаходиться у власнім домі під ч. 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Поштова адреса У. Н. Союзу: P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 4-1016.

ВАМ НЕ МОЖЛИВО ОБІЙТИСЬ БЕЗ ОБЕЗПЕЧЕННЯ, А НАЙКРАЩЕ І НАЙПЕВНІШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДАСТЬ ВАМ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1957 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	196.60	175	511.92
2	209.22	176	398.66
3	284.04	177	247.97
5	575.95	178	337.80
6	108.48	179	258.12
7	179.76	180	84.60
8	767.04	181	87.73
9*	289.57	182	222.24
10	136.10	184*	265.68
11	153.29	185	77.01
12*	378.73	186	49.98
13	298.11	187	82.77
14*	1,010.82	188	66.69
15*	407.89	189*	398.21
16	86.11	190	42.15
17	36.05	191	340.19
18	58.22	192	264.10
20	355.34	193	31.04
21	177.95	194*	840.06
22	107.08	195	25.26
23	229.85	196	49.63
24	128.85	197	32.34
25*	937.53	198	10.76
26	15.28	199	101.11
27	616.64	200*	756.05
28	152.82	201	42.84
29	186.56	202	88.35
30	107.01	203*	68.67
31	117.00	204	1,270.51
32	23.86	205	79.23
34	13.50	206	581.20
36	247.74	207	56.69
37	245.79	208	39.19
38	466.38	209	40.35
39	976.78	210	100.21
40	108.13	211	253.36
41	56.55	212	57.43
42	462.29	213	392.68
43	90.82	215	63.07
45	562.62	216	65.03
46	107.21	217	887.58
47	72.32	218	309.98
48	73.34	219	676.07
49	219.48	220	301.72
51	73.63	221	2,583.81
52	104.64	222	84.61
53*	238.57	223	342.56
54	91.52	224	174.62
55	217.91	225	10.86
56	148.67	226	83.53
57	305.84	227	30.13
59	624.25	228	43.67
60	56.27	229	97.03
61	79.25	230	862.43
62	61.47	231	9.84
63	555.17	232	64.75
64	243.62	234	306.96
65	183.59	235	110.93
66	93.17	236	252.18
67	142.19	237	272.04
68	16.68	238	827.92
69	388.99	239	306.92
70	390.64	240	976.08
71	123.83	241	130.69
72	50.93	242	283.42
73	103.64	243	82.41
74	38.99	244	28.07
75	313.61	245	253.81
76	535.29	246	72.32
77	46.48	247	226.01
78	85.11	248	108.89
79	18.46	249	33.01
80	109.96	250	6.90
81	167.27	251	299.10
82*	53.11	252*	549.17
83	324.80	253	198.86
84	67.13	254	433.72
85	218.35	255	32.05
87*	141.52	256*	155.10
88	16.01	257*	251.35
89	44.24	258	13.21
90	277.09	259	264.36
91	280.79	260	134.18
92	53.68	261	67.04
93	173.91	262	120.95
94	1,421.80	263	38.15
95	40.87	264	35.74
96	346.72	265	80.05
97	151.02	266	567.71
98	89.54	267	162.01
99	158.61	268	134.17
100	158.95	269	16.07
101	32.89	270	332.14
102	1,049.74	271	334.46
103	118.32	272*	15.77
104	174.63	273	9.78
105	372.40	274	466.48
106	1,062.41	275	69.68
107	103.48	276	341.15
108	80.70	277	1,271.91
109	221.27	278	28.24
111	79.40	279	32.94
112	236.93	280	206.21
113	194.26	281	407.65
114*	324.67	282	39.72
115	153.37	283	215.24
116	158.13	284	94.76
117	311.72	285	245.52
118	124.18	286	156.94
119	126.81	287	454.51
120	435.02	288	230.00
121	415.07	289	149.78
122	40.98	290	170.25
123	179.44	291	153.14
124	188.94	292	1,261.80
125	555.70	293	369.97
126	147.75	294	22.92
127	1,096.47	295	390.10
128	101.91	296	273.12
129	38.05	297	19.66
130	458.68	298	141.48
131*	650.53	299	152.29
132	120.25	300	140.99
133	227.14	301	403.10
134	137.11	302	61.46
135	41.62	303	73.61
137	217.07	304	481.25
138	86.37	305	185.10
139	109.09	306	122.18
140	199.18	307	136.02
141	39.43	308	170.86
142	370.26	309	45.46
144	102.53	310	170.67
145	149.26	311	30.34
146	205.87	312	124.81
147	753.72	313	18.90
148	84.02	314	42.11
149	187.29	315*	21.99
150	248.38	316	850.28
152	157.00	317	140.72
153*	399.10	318	107.50
154	38.85	319*	208.33
155	658.56	320	339.78
156	305.93	321	264.20
158	449.21	322	57.84
159	68.94	323	139.43
160	99.20	324	253.88
161	552.77	325	467.02
162	19.10	326	73.51
163	496.76	327	504.47
164	285.87	328	100.00
165*	203.77	329*	26.52
166	52.15	330	430.44
167	117.14	331	121.51
168	320.52	332	76.04
169	57.69	333	149.47
170	717.29	334	666.53
171*	332.01	335	69.40
172	77.54	336	535.74
173	252.03	337	242.42
174	15.12	338	198.26
		339	132.03

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
340	13.25	423*	1,584.92
311*	898.35	424*	71.01
342	283.62	426	3.03
343	175.53	427	469.89
344	101.11	429	36.76
346*	23.28	430	850.01
347	201.77	432*	5,411.20
348	287.38	433	131.73
349	79.97	434	21.49
350	308.19	435	101.35
351	108.25	436	272.44
352	158.75	437	472.60
353	208.72	438	51.78
355	133.87	439	215.49
356	205.94	441	454.19
357	93.55	442*	50.05
358*	116.91	443	25.20
359*	148.94	445	623.87
361	2,723.29	446	137.40
363	159.20	447	43.90
364	764.00	448	88.44
365	48.80	449	3.66
366	13.02	451	91.33
367	935.00	452	140.79
368*	45.63	453	7.25
369	350.22	454	81.59
370	388.80	455	118.35
371*	843.44	456	252.17
372	253.44	457	445.92
373	37.79	458	373.26
374	148.75	459*	97.09
375	345.38	460	154.56
376	174.13	461	74.01
377*	44.82	463*	13.36
378*	72.56	464	515.50
379	2,172.55	465	215.37
380	201.71	466	118.93
381	20.16	467	55.04
382	23.35	470*	124.67
383	353.98	471	396.83
384	63.31	472	396.66
385	534.65	473*	801.61
386	146.47	474	155.71
387	46.10	475*	70.54
388	555.43	476	136.99
389*	71.62	477	218.60
391	64.24	478	32.67
392	11.51	479	40.54
393	97.03	480*	57.53
394	49.93	481	134.12
395	121.66	482	67.61
396	54.02	483	126.80
397	367.95	484	350.86
398	69.28	485*	159.89
401	50.11	486	42.34
403	110.79	487	181.66
405	44.58	488	13.04
406	314.14	489	139.02
407	33.99	490*	195.61
408	14.40	491*	143.62
409	81.17	492	18.91
410	21.59	493	36.11
411	19.60	494*	9.76
412*	36.63	495	134.67
413	135.01	496	32.51
414	478.36	497*	157.98
415*	30.52	498	99.50
416	6.64	500*	27.42
418*	77.04	501	27.42
419	11.82	504	50.22
421	87.53	505	64.75
422	50.29	506	31.78

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. .. $115,547.56

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	221	1.88
3	1.31	234	13.52
28	2.37	237	2.88
30	4.26	243	2.53
37	2.99	245	1.06
39	15.13	264	2.76
65	6.48	275	10.36
70	5.07	286	23.14
83	1.15	305	3.91
90	4.40	316	1.41
101	3.04	321	1.13
106	1.26	335	3.70
112	4.11	336	8.73
117	2.91	342	3.24
127	2.87	358*	1.62
147	24.11	361	2.68
170	3.72	367	3.71
185	5.66	370	3.68
206	2.65	384	12.00
209	2.82	388	5.28
216	3.69	482	2.86

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч.	$ 216.58
З місячних вкладок від членів	$115,764.14
Відсотки від бондів	48,355.54
Відсотки від мортґеджів	6,680.76
Відсотки від членських позичок	608.81
Чинш від реальности в Джерзі Сіті, Н. Дж.	1,250.00
Приходи від реальностей в Кергонксон, Н. Й.	17,429.47
Приходи друкарні і книгарні	17,489.15
З переносу резерви за переписаних членів	36.00
З переносу виплаченої нагороди за членів молодечого департаменту	1,701.60
З переносу федерального податку за поміч. сили	859.38
З переносу стейтового податку за помічні сили	25.51
З переносу інших фондів за членів молодечого департаменту	18.60
Сплати мортґеджів	6,416.01
Сплати член. позичок	2,912.18
Разом	$219,547.15

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
8 Гарматюк Петро	$ 750.00
9 Гнатишин Микола	1,000.00
18 Пупчик Іван	1,000.00
22 Карпа Стефан	1,000.00
36 Росоловська Параскевія	500.00
39 Клюсик Михайло	1,500.00
49 Андрушків Теодор	1,000.00
56 Козак Василь	1,000.00
66 Данилик Микола	250.00
78 Клепчук Михайло	1,000.00
78 Супранович Матей	1,000.00
94 Цегельник Дмитро	500.00
99 Мархевка Анастазія	500.00
106 Мокрицький Олекса	500.00
123 Волощук Михайло	500.00
121 Романський Йосиф	1,000.00
147 Попик Олекса	1,000.00
179 Василюка Юрій	1,000.00
181 Черкас Петро	500.00
204 Бобяк Михайло	1,500.00
210 Соболевський Павло	500.00
216 Олещук Анна	500.00
216 Тимуш Варвара	500.00
217 Яцків Дмитро	1,000.00
223 Шопяк Ксеня	500.00
236 Приєлопська Ева	750.00
237 Михайлиця Петро	1,000.00
251 Драґан Лука	500.00
251 Данилюк Микола	1,000.00
252 Маґас Іван	500.00
257 Скеґар Г. Григорій	500.00
259 Москалик Розалія	500.00
281 Кот Іван	1,000.00
281 Білінський Андрій	500.00
308 Івасишин Максим	1,000.00
323 Масюта Теодор	1,000.00
334 Шляхетка Іван	750.00
345 Кошуба Йосиф	500.00
348 Кекіш Анна	500.00
355 Блакіта Дмитро	319.33
359 Фера Анастазія	500.00
361 Савіцька Анна	500.00
361 Семанишин Марія	500.00
361 Полюга Катерина	500.00
369 Чедрик Пазя	1,000.00
371 Черніщенко Юрій	500.00
379 Семків Марія	500.00
181 Дудіш Теодор	1,000.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	5,000.00
Грошові звороти	8,246.80
Виплати на реальности в Джерзі Сіті, Н. Дж.	294.20
Дивіденда для прийнятих наново членів	92.44

Виплати з фонду сирітського по бл. п.

Відділ:	
183 Медвідь Стефан	348.00
192 Німий Іван	316.17
473 Цимбаліста Михайло	265.00

Виплати з Народного Фонду:

Праці при виданні Української Енциклопедії	239.70

Виплати з фонду Захисту Сиротинця:

Направи і праці та інші видатки на реальностях в Кергонксон, Н. Й.	15,973.94

Виплати допомог із Допомогового Фонду:

Відділ:	
1 Ференц Дмитро	$ 30.00
23 Запко Текля	35.00
28 Гузій Іван	35.00
29 Ковалевич Симон	35.00
29 Трус Теофил	35.00
39 Снігур Михайло	35.00
51 Іваник Іван	35.00
57 Лопух Варвара	25.00
63 Турко Михайло	35.00
63 Войтон Катерина	30.00
65 Бутнер Юлій	200.00
69 Щур Микола	35.00
69 Забавчук Йосиф	35.00
70 Ригайло Гарри	35.00
78 Дранчак Нелля	25.00
94 Горен Микола	35.00
94 Янів Богдан	30.00
99 Кобловський Микола	35.00
100 Михаць Володимир	30.00
103 Почух Елі	30.00
106 Крупка Стефан	35.00
111 Болехівський Михайло	35.00
120 Корнецька Гелена	25.00
120 Русінко Еміліян	35.00
123 Гусениця Михайло	35.00
125 Дмитрів Параня	30.00
127 Мискало Павло	30.00
147 Кочірка Гарри	35.00
147 Кухарчик Стефан	35.00
150 Никорчук Аксент	35.00
155 Срібна Ева	25.00
159 Велле Анна	25.00
162 Кориташ Параня	25.00
164 Перко Михайло	35.00
171 Коць Іванна	35.00
176 Бруц Михайло	35.00
176 Гнатусько Катерина	25.00
176 Мандрух Яким	35.00
192 Конищкевич Іван	35.00
204 Чорній Іван	35.00
204 Лялька Степан	35.00
204 Пелц Ольга	30.00
211 Геба Анна	25.00
213 Кушнір Павло	35.00
213 Запотоцький Андрій	35.00
218 Каніо Франк А.	100.00
218 Корецький Микола	35.00
218 Кролл Іван	35.00
220 Демко Василь	35.00
223 Максимик Михайло	40.00
229 Поточняк Михайло	40.00
230 Горбаль Явдоха	30.00
230 Сухар Іван	35.00
232 Сенько Василь	35.00
265 Самець Іван	35.00
274 Лопушанський Стефан	30.00
292 Школьник Вартоломей	35.00
301 Врублівська Марія	25.00
305 Нога Мілдрет	25.00
305 Семенюк Яків	35.00
312 Гуцал Алекс	35.00
323 Яремко Марія	25.00
325 Чабаранок Іван	35.00
325 Лис Степан	40.00
325 Скіцько Дмитро	35.00
336 Сіренко-Сірий Олександер	35.00
338 Кудлик Юстина	25.00
339 Сорока Михайло	35.00
352 Савицька Юлія	25.00
352 Соліо Марія	25.00
364 Стойка Йосиф	35.00
367 Матічин Василь	25.00
369 Коник Іван	35.00
379 Іванюк Марія	25.00
379 Семчишин Роман	25.00
399 Куріца Марія	25.00
403 Йощак Марія	25.00
406 Хміль Василь	35.00
406 Мішура Анастазія	25.00
406 Зелинський Стенлі	25.00
407 Гуман Анна	25.00
407 Матійчак Анна	25.00
427 Віда Юлія	25.00
483 Велитович Іван	40.00
484 Фалинський Стефан	30.00
484 Фалинський Франко І.	35.00
484 Юрчишин Микола	35.00
487 Грещак Іван	20.00
498 Лашин Самійло	40.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	17,076.85
„Свобода" за орган	8,300.00
Платня помічних сил	3,846.78
Нагороди за нових членів	3,065.10
Кошти подорожі і репрезентації	1,926.63
Нагорода спеціяльним організаторам	1,457.75
Платня головного уряду	1,325.00
Нагорода відділовим секретарям	1,200.00
Оправа і презервація річників „Свободи"	1,114.74
Федеральний податок за помічні сили	967.34
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Винайм машин для зладження виказів і статистики (IBM)	536.50
Кошти подорожі організаторів	545.82
Відзнаки для членів	411.73
Канцелярійні прибори	291.12
„Свобода" за праці і друки	273.50
Оплата за канадійські чеки	268.94
Кошти правні	258.00
Машина до писання	209.50
Направи і чищення машин	154.00
Лікарі за нових членів	139.00
Телефон	112.53
Друки і обслуга для машин (IBM)	80.18
Оголошення	66.00
Головний лікар	60.00
Стейтове обезпечення помічних сил (Workmen's compensation)	57.50
Фотографічні знимки членських аплікацій	47.70
Видатки на пошту	25.00
Вода й інші дрібні виплати	8.35
Разом	$ 260,084.95

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем серпня осталася	$ 402,920.41
Прихід за вересень	219,547.15
Разом	$ 622,467.56
Розхід за вересень	260,084.95
Готівка з кінцем 30-го вересня 1957 р. остається	$ 362,382.61

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 362,382.61
Мортґеджі	1,665,394.70
Бонди	14,032,721.22
Позички членам	287,433.25
Реальности	255,917.20
Друкарня	10,543.79
Разом	$ 16,614,392.77

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$ 15,787,415.31
Адміністрац. фонд	174,014.64
Конвенційний фонд	89,310.80
Запомоговий фонд	269,062.23
Народний фонд	8,843.60
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	58,970.56
Резервовий фонд	20,348.05
Сирітський фонд	114,811.76
Спеціяльний фонд на забезпеку інвестицій	72,200.23
Фонд Захисту - Сиротинця	19,415.59
Разом	$ 16,614,392.77

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	55.76	115	32.58
2	60.64	116	33.59
3	54.64	117	17.46
5	151.42	118	3.60
6	115.68	119	37.01
7	74.75	120	199.85
8	90.20	121	55.31
9*	37.34	122	13.72
10	61.99	123	14.10
11	43.67	124	5.82
12*	62.90	125	195.21
13	99.44	126	3.32
14*	314.32	127	252.67
15*	85.53	128	93.44
16	26.09	130	149.52
17	.45	131*	305.87
18	7.54	132	35.17
20	154.11	133	18.78
21	115.27	134	10.06
22	26.97	135	6.79
23	113.54	137	31.94
24	28.71	138	11.28
25*	420.64	139	40.44
26	4.35	140	60.47
27	168.67	141	13.31
28	9.00	142*	164.41
29	61.59	144	55.09
30	7.95	145	24.14
34	4.95	146	147.00
35	18.02	147	165.86
36	50.61	148	2.25
37	79.15	149	49.64
38	131.72	150	191.14
39	230.94	152	22.14
40	75.94	153*	190.42
41	.45	154	1.00
42	189.11	155	192.96
45	167.23	156	158.56
46	109.46	158	44.19
47	25.43	159	23.83
48	18.45	160	4.96
49	122.06	161	75.30
51	21.72	163	252.66
52	66.98	164	89.69
53	79.30	165*	23.30
54	110.00	167	37.67
55	83.27	168	47.07
56	55.88	170	201.46
57	150.95	171*	470.83
59	262.73	172	7.42
60	9.10	173	62.62
61	21.99	174	16.07
62	16.47	175	150.88
63	267.62	176*	111.10
64	21.59	177	67.57
65	19.39	178	38.91
66	10.43	179	88.04
67	4.48	180	64.82
68	8.03	181	77.59
69	46.45	182	40.98
70	57.55	184*	156.49
71	45.69	185	10.58
72	1.19	186	8.30
73	294.93	187	21.99
74	4.12	189*	114.38
75	29.59	190	8.58
76	150.35	191	98.89
77	15.98	192	130.15
78	1.04	194*	921.73
79	13.61	196	7.50
80	135.06	199	15.50
81	38.69	200*	384.16
82*	4.38	201	1.45
83	205.54	202	4.75
84	35.60	203*	59.09
85	99.67	204	448.04
87*	40.66	206	375.72
88	2.68	207	4.50
89	.93	208	26.14
90	57.55	209	3.81
91	13.90	210	22.09
92	2.70	211	25.42
93	69.37	212	5.62
94	374.63	213	58.73
95	26.43	215	20.22
96	148.68	216	1.21
97	12.37	217	299.08
99	26.50	218	79.42
100	17.11	219	313.32
102	269.88	220	155.10
103	60.15	221	764.13
104	25.53	222	171.91
105	145.87	223	43.81
106	399.16	225	22.44
107	54.50		3.73
108	4.57	226	22.76
109	27.36	227	2.71
111	4.98	228	.45
112	60.43	229	10.42
114*	116.47	230	288.51

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
232	30.82	361	1,148.05
234	273.61	363	59.72
235	8.80	364	237.55
236	97.61	365	4.00
237	79.08	366	.68
238	575.66	367	370.91
239	5.84	368*	15.25
240	344.51	369	26.52
241	45.02	370	198.57
242	43.74	371*	295.70
243	44.12	372	166.19
244	3.48	273	20.15
245	122.38	374	100.79
246	42.09	375	52.44
247	105.30	376	21.42
248	91.35	377*	8.30
251	54.35	378*	12.58
252*	153.17	379	873.35
253	57.06	380	251.47
254	242.28	383	171.71
255	4.88	384	17.93
256	76.69	385	118.53
257*	32.79	386	65.10
258	20.84	387	5.59
259	56.66	388	168.84
260	2.60	389*	12.15
261	4.42	391	10.13
262	13.96	393	11.47
263	7.80	394	28.50
264	60.37	395	203.18
265	48.33	396	6.28
266	281.66	397	175.93
267	11.37	398	5.68
268	32.01	401	1.86
269	1.57	403	40.76
270	111.63	405	2.22
271	118.07	406	34.99
273	2.45	407	.45
274	191.58	408	1.08
275	45.83	409	3.53
276	73.53	410	1.55
277	470.20	411	9.47
279	2.35	412*	6.15
280	11.52	413	50.98
281	292.43	414	396.96
282	6.34	415*	2.20
283	149.26	418*	87.44
284	8.20	419	36.66
285	5.63	421	32.99
286	112.07	422	.90
287	150.56	423*	629.26
288	30.49	424*	4.02
289	142.01	427	161.81
290	84.76	428	52.36
297	133.28	429	2.87
292	445.24	430	269.93
293	116.94	432*	2,424.83
295	81.31	433	109.42
296	149.77	435	80.85
298	7.59	436	100.92
299	32.84	437	241.88
300	7.20	438	49.81
301	31.93	439	390.21
302	2.70	441	183.68
303	1.90	442*	13.28
304	115.45	443	55.60
305	20.24	445	322.73
306	12.00	446	45.69
307	48.81	447	24.86
308	13.84	448	14.01
309	28.05	449	3.18
310	81.48	451	132.28
311	1.35	452	24.38
312	15.64	454	15.07
313	7.25	455	17.43
314	29.15	456	73.82
316	292.60	457	146.67
317	49.19	458	369.60
318	33.85	459*	16.14
319*	73.53	460	27.82
320	73.91	461	121.07
321	87.73	464	278.56
322	23.72	465	48.48
323	21.22	466	138.34
324	56.33	467	1.13
325	361.40	470*	6.69
327	137.86	471	208.19
328	99.86	472	90.59
329*	6.25	473*	273.72
330	150.68	474	224.73
331	58.09	475*	28.37
332	2.98	476	29.61
333	9.41	477	22.05
334	185.02	478	9.45
335	13.32	479	9.60
336	189.58	481	87.04
337	89.18	482	5.26
338	58.50	483	53.37
339	14.98	484	121.46
341*	258.44	485*	65.06
342	81.62	486	3.03
343	85.72	487	54.88
344	17.17	489	9.90
347	60.93	490*	127.04
348	152.89	491*	55.49
349	73.74	492	1.88
350	49.97	493	24.69
351	9.36	495	52.71
352	22.14	496	1.35
353	90.55	497*	60.22
355	167.96	498	77.57
356	137.40	500*	40.77
357	7.84	505	59.37
358*	11.24	506	8.31
359*	75.85		

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпеч.	$ 41,984.46
Відсотки від бондів	7,975.40
Відсотки від мортґеджів	1,429.91
Відсотки від членських позичок	88.95
З переносу федерального податку за поміч. сили	230.80
З переносу стейтового податку за помічні сили	3.65
Сплати мортґеджів	1,952.96
Сплати член. позичок	6.12
Разом	$ 53,672.25

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:	
194 Шуган Євген	$ 500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	1,800.00
Грошові звороти	5,200.99
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	36.00
Дивіденда для прийнятих наново членів	18.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Нагороди за нових членів	1,978.60
Платня помічних сил	1,658.07
„Свобода" за Ukr. Weekly (два місяці)	1,200.00
Федеральний податок за помічні сили	367.78
Обезпечення помічних сил (Workmen's Compens.)	57.50
Виплати на пошту	50.00
Лікарі за нових членів	21.00
Перенос інших фондів за членів мол. деп.	18.60

Інвестиції:

Інвестовано в мортґеджах	21,500.00
Позички членам	1,618.95
Разом	$ 36,025.49

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем серпня осталася	$ 81,612.47
Прихід за вересень	53,672.25
Разом	$135,284.72
Розхід за вересень	36,025.49
Готівка з кінцем 30 вересня 1957 р. остається	99,259.23

БАЛАНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 99,259.23
Мортґеджі	420,994.17
Бонди	2,829,323.28
Позички членам	22,588.13
Разом	$ 3,372,164.81

Стан довжний:

Посмертний фонд	$ 3,277,247.73
Адміністраційний фонд	94,917.08
Разом	$ 3,372,164.81

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів з кінцем 30 вересня 1957 р. остається	$16,614,392.77
Майно молодечого департаменту УНС	3,372,164.81
Разом	$19,986,557.58

Р. Слободян, гол. касир

З ЖИТТЯ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 4-тої)

лх, бо в котрій бизнесовій установі знайдемо таке відношення?

Вже під час зборів наміченo розвиток організаційної праці, щоб доповнити бодай цю квоту нових членів, що була призначена Головним Урядом УНСоюзу. Ця праця тепер провадиться.

П. Волянський подякував від імені зібраних п Дембіцькому за його конструктивні поради і вияснення. Збори закінчено молитвою о. Пароха.

Ирина Гундяк
Секретарка 302 Відд. УНС

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

44-та річниця заснування 364-го Відділу УНС

В неділю 15-го вересня ц. р. відбулися в залі "Українського Дому" місячні сходини членів Братства св. Василія Великого, 364-го Відділу УНС в Клівленді, Огайо, які мали святочний характер, бо були присвячені вшануванню 44-их роковин заснування і праці Відділу.

Після молитви та прийняття порядку нарад вшановано пам'ять померлих членів Відділу вставанням з місць та однохвилинною мовчанкою.

На внесок голови Відділу п. Григорія Кукіза відчитав д-р Тарас Антонович статтю зі "Свободи" про День Праці в Америці й, нав'язуючи до неї, виголосив коротке слово, в якому з'ясував великі заслуги піонерів-засновників Відділу, які були тими трудолюбивими, незломними сівачами, що 44 роки тому назад почали сіяти серед української спільноти в Америці перші здорові зерна організування Українського Народного Союзу, з яких визрів великий урожай, а саме найбільша українська організація Америки, наш Батько Союз, наша гордість й слава на американській землі. Др. Антонович щиросердечно привітав приявного на сходинах першого організатора Братства, піонера - засновника 364-го Відділу УНС п. Стефана Чорнія, який 26-го вересня 1913 року поклав перші тривкі основи під будову Відділу, що нині начислює вже поверх 530 членів та попри обезпеченеву працю являється незнищимою твердинею українства на американській землі, що — люблячи Америку — ніколи не забуває про Україну, землю батьків, дідів й прадідів наших, стараючись морально й матеріяльно допомогти їй визволитись з ярма большевицької неволі. Бажаючи дальшого як найуспішнішого розвою Відділу — вніс „многоліттєвіє" для членів піонерів-засновників, що були приявні на сходинах, для всіх членів Братства та цілого Українського Народного Союзу! Др. Антонович згадав й про першого предсідника Братства, покійного Івана Сенюту, який багато труду вложив при організуванню Відділу та дав багато праці для його розвою.

Опісля привітав Братство з 44-тим ювілеєм заснування голова Відділу п. Григорій Кукіз. Даючи короткий звіт з дотеперішньої праці та бажаючи багато успіхів на майбутнє, пригадав членам про їхні основні обов'язки супроти УНС, що випливають зі статуту УНС і правильника Братства,а які вимагають передусім приєднування нових членів до Відділу. Український Народний Союз мусить охопити своїм членством всіх українців, що живуть в Америці і Канаді!

Після сходин відбулась вечера для членів Відділу. При головному столі засіли піонери-засновники Братства з п. Стефаном Чорнієм на чолі. Промовляли голова відділу п. Г. Кукіз, кол. довголітній секретар Відділу п. Й. Стойка, піонер-засновник Відділу п. С. Чорній й інші. Промовці давали перегляд праці Братства за 44 роки його існування та закликали всіх українців в Америці ставати в ряди Українського Народного Союзу й гармонійно, в згоді й любові, об'єднатись в ідейній праці для добра цілого українського народу.

(- асич)

ДОПОМОЖІТЬ „ВЕСЕЛЦІ" ПРОЯСНИТИ ДУШУ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ! ВИШЛІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ І ЩЕДРУ ПОЖЕРТВУ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „ВЕСЕЛКИ"!

УКРАЇНЕЦЬ — ДЕКАН АКАДЕМІЇ МИСТЕЦТВ У ВАШИНҐТОНІ

(До 25-річчя мистецької творчости Миколи Шрамченка).

Коли Микола Іванович Шрамченко їхав до Америки в 1949 р., він уже був відомий як талановитий маляр не тільки серед українців, але також у мистецьких колах Західньої Европи. А проте він не знав, яка доля чекає його в Америці. На всякий випадок, він не сподівався того, що кілька років пізніше він стане професором і деканом малярського факультету при Національній Академії Мистецтв у Вашингтоні, і що ця Академія буде відзначати 25 років мистецької творчости. Таке відзначення, разом з виставкою праць нашого мистця, відбудеться незабаром у будинку Академії при Массачусетс Евню (біля 21 вулиці).

Але вернімось до подорожі Миколи Івановича до Америки. Він їхав до одного багатого фармера в стейті Вірджінії, що „спонзорував" його приїзд у надії, що матиме помічника на своїй фармі. Очевидно, що фармер не знав, що до нього їде справжній мистець - маляр. Можливо, що фармер був дещо розчарований, коли довідався, ким був його сподіваний „помічник", але він мав зрозуміння для мистецтва. Фармер звільнив Миколу Івановича від усяких зобов'язань, які випливали із „спонзорства", направив його до Вашингтону шукати праці за фахом і побажав щастя на дорогу.

Перші кроки нашого мистця у Вашингтоні були нелегкі. Треба було задовольнятись принагідною працею, щоб заробляти на життя родини, і скромною квартирою. Треба було переборювати мовні труднощі і шукати зв'язків з мистецькими колами столиці. Деякий час Микола Іванович працював в одному малярському ательє як інструктор малярства для учнів цього ательє. Одного разу зайшов туди кореспондент вашингтонської щоденної газети „Пост" і звернув увагу на картини Шрамченка. В числі цієї газети з 10 грудня 1950 р. кореспондент писав: „Кілька з його картин зробили на мене глибоке враження... Відчувається, що перед вами людина великого обдарування і великих можливостей".

Одночасно Микола Іванович відкрив на своїй квартирі власну школу для американської молоді, зацікавленої мистецтвом. Він виконував портрети на замовлення або з власної ініціятиви. За свої портретні праці він одержав подяку від колишнього губернатора Нюйоркського стейту Дюї, Конґресової Бібліотеки, Джорджтавнського університету та інших американських діячів і організацій.

В 1951 р. Микола Іванович виставив свої праці в Мистецькому Клюбі Вашингтону. На виставку прихильно відгукнулася місцева преса, а згадана газета „Пост" у числі з 11-го лютого 1951 р. писала: „Найсильнішою сторінкою Шрамченка є його студії характерів, і його праця вказує на глибину його людських переживань."

В 1952 р. великий універсальний магазин „Вудворд і Лотроп" прийняв Шрамченка до праці у відділі мистецької реклями. Бюлетень цієї фірми представляв нашого мистця своїм клієнтам як „одного з кращих портретистів Европи та інтерпретатора боротьби між комунізмом і християнством".

Хоч становище Миколи Івановича покращало, проте він не кидав своєї школи, в якій згуртував групу талановитих студентів.

Вже в перші роки свого перебування у Вашингтоні Микола Іванович влаштував кілька виставок своїх праць у школах, церквах та інших американських організаціях. Преса відзивалася прихильно про кожну його виставку. Крім того, його ім'я спопуляризували також виставки його учнів. На Миколу Івановича звернула увагу Академія Мистецтв і в 1955 запросила його на пост професора, а згодом і декана факультету малярства. З того часу він передає свій досвід і знання американській молоді. Минулого року Микола Іванович мав на своєму факультеті 120 студентів, а цього року вже дотепер — понад 600 студентів.

Микола Іванович перейшов на кращу квартиру в фешенебельному районі Вашингтону, де розташовані закордонні посольства, і звідки йому близько до Академії. Тут Микола Іванович і його дружина, Марія Петрівна, живуть спокійно, скучаючи за своїм єдиним сином, що вчиться в авіяційній академії ЗДА. Очевидно вони горді з успіхів свого сина, бо до цієї школи дістатися не так легко. Микола Іванович з захопленням і вдячністю говорить про Америку, де він бачить не тільки високий рівень матеріяльного життя, але також цілковиту свободу, людську гідність і жваву культурну діяльність. Мистець каже, що його власний шлях в Америці є переконливим прикладом того, що Америка — це країна можливостей, що тут оцінюють людину на основі її знань і досвіду, без огляду на її національне походження чи віровизнання. Микола Іванович працює багато, але знаходить для того час, щоб брати участь в українському громадському житті. Два роки тому, він, разом з іншими українськими мистцями, виконав прекрасну малярську композицію з історії України, яка на фестивалі миру в Вашингтоні притягала увагу численних відвідувачів та нагадувала їм про нерозв'язану українську проблему.

Микола Іванович пройшов важкий життєвий шлях, поки досягнув теперішніх успіхів. Він народився в східніх областях України в 1909 р.. Малим хлопцем виявляв малярські здібності і на 16-му році життя зробив першу свою виставку. Одначе шлях його дозрілої творчости почався в 1933 р., коли він закінчив Київську Академію Мистецтв. Одним з його учителів був Михайло Бойчук, знищений большевиками, як і багато інших творців української культури. Микола Іванович згадує свого учителя з великою пошаною, зазначуючи при тому, що це був справжній велетень.

Під час війни, Микола Іванович, як і багато інших українських мистців, опинився в Німеччині і ділив недолю мільйонів українців, вивезених гітлерівським режимом на примусові роботи. В міру можливости Микола Іванович малював і тоді, але його дорібок з того часу знищений полум'ям війни.

Після розвалу гітлерівського „райху" Микола Іванович жив в американській зоні Німеччини. Не зважаючи на невідрадні умови таборового життя, він розгорнув широку мистецьку діяльність. Він малював портрети, натюрморти, шкіци з підсовєтського життя, брав участь у виставках українських і німецьких мистців, допомагав знайомити чужинців з українським мистецтвом.

В січні 1947 р. Микола Іванович, разом з багатьма іншими українськими мистцями, репрезентував українське малярство на великій міжнародній виставці мистців - переміщених осіб, яку організували американські організації ІМКА та ІВКА. При кінці того ж року він брав участь у виставці німецьких мистців Баварії і Швабії в Авґсбурзі. Німецька газета „Швабіше Ляндесцайтунг", відзначила в нього „слов'янську щирість, психологічну правду і художню принадність".

В 1948 р. Микола Іванович виступив із своїми працями на великій українській виставці, що відбулася в рямках Тижня Української Культури. Українська й іншомовна преса знов високо оцінила його праці.

В повоєнні роки праці Шрамченка були виставлені також в Амстердамі, Лондоні, Цюриху та інших містах Західньої Европи, всюди здобуваючи признання для мистця. За свою картину, подаровану Ватиканській бібліотеці, Микола Іванович одержав особисту подяку від Папи Римського.

Раніше головним полем праці Миколи Івановича були портрети, в яких він дотримувавсь клясично - реалістичного напрямку. В останні роки наш мистець, людина глибоко релігійна, зацікавився Біблією і працює над мистецькою інтерпретацією різних моментів із Святого Письма. До цього завдання мистець підходить, як він сказав, з простотою думки і серця, які **необхідні** для сприймання Творця. В зв'язку з цим варто зазначити, що головною темою його ювілейної мистецької виставки буде тема Блудний Син. Мистець картини подає історію людини, що попадає під вплив комунізму, але, пройшовши крізь страхіття комуністичної дійсности, відрікається свого минулого і навертається до Христа.

Микола Іванович не тільки мистець, але й громадянин-борець проти комунізму. Боротьбі проти цього лиха він присвятив багато шкіців і малюнків. В 1953 р. він з власної ініціятиви ілюстрував книжку Державного Департаменту про Катинський злочин большевиків. В зв'язку з цим бюлетень Державного Департаменту „Нюзлеттер", число 20 з 1953, надрукував листа Шрамченка, в якому між іншим пишеться: „Обов'язком кожного, хто знає комунізм, є боротись проти нього словом, пером чи пензлем... Комунізм і нацизм — це рідні брати, і ввесь вільний світ повинен об'єднатись, щоб знищити їх."

Іван Коломиєць.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Оттава, Канада

Проф. д-р Володимир Кубійович в Оттаві.

Як відомо, на північно-американський континент прибув при кінці вересня ц. р. проф. д-р В. Кубійович, ген. секретар НТШ. Одною з цілей його приїзду є устійнити організаційні справи у зв'язку з виданням ЕУ (2), якої він є нач. редактором. Разом з ним прибув д-р А. Фіголь, який завідує фінансовими справами Енциклопедії.

Оттавський Осередок Канадійського Відділу НТШ гостив у себе цих гостей з Европи 18 і 19 жовтня ц. р. Свій побут в Оттаві проф. Кубійович використав на переведення ділових розмов з представниками наукового, державного і політично - громадського життя. Він у товаристві проф. К. Біди відвідав о. Рене Лявіня, декана гуманістичного факультету Оттавського Університету, проф. В. Заборського, голову деканату географії, д-ра Н. Л. Нікелсона, директора Географічного Інституту при міністерстві гірництва і технічних помірів та д-ра Р. Т. Гайду.

Вечором 18 ц. м. заходом Українського Студ. Клюбу при Оттавському університеті влаштовано в залі Шате Лоріє зустріч проф. Кубійовича з представниками церковної ієрархії, державного життя, науковцями і студентами. Присявними були: єпископ Андрій зі Саскатуну, о. В. Подольський з УГПЦ, Мих. Стар, федеральний міністер праці, сен. В. Вал, федеральні посли: Фр. Заплітний, д-р Ів. Кучерепа, адв. М. Мандзюк і П. Стефура, проф. К. Біда, проф. В. Кисілевський, д-р Б. Казимира, д-р М. Кушпета, п-ні К. Норис, д-р Ів. Теселя і інші.

По бенкеті виголошено промови, вітаючи визначного українського вченого. Першим промовив Преосв. Андрій, який накреслив коротко розвій українського шкільництва у Саскачевані. Мін. М. Стар вітав проф. Кубійовича від себе і від канадійського уряду. Черговим промовцем був сен. В. Вал. Проф. К. Біда подав життєпис і осяги проф. Кубійовича в науковій і громадській ділянках. Проф. В. Кисілевський вітав від Оттавського Осередку НТШ і вказав на потребу збирати українику канадіяну. Студ. Дм. Штогрин говорив від місцевого студентства. Промовцям відповів проф. Кубійович, дякуючи за влаштування зустрічі і привітання. НТШ піднялося великої праці, приступаючи до видання монументального твору. Дотепер вийшли 3 томи першої (загальної) Енциклопедії, 1 том і 3 зшитки другої (гаслової) частини Енциклопедії. Енциклопедія Українознавства — це власність цілої української спільноти і є даруноком української іміґрації для Рідного Краю, де нема спромоги видати такий твір. Згадав теж, що старанням і коштом УНСоюзу незабаром появиться у ЗДА англійською мовою двотомова Енциклопедія Українознавства.

Наступного дня, в суботу, проф. Кубійович перевів тригодинні ділові наради з членами Оттавського Осередку НТШ, на яких встановлено **програму** праці Осередку, зокрема доручено вести україніку канадіяну і перебрати відповідальність за гасла доУ (2) з канадійського терену.

Того ж дня вечором у залі церкви св. Івана відбулася зустріч місцевого громадянства з нашими Гостями з Европи. Нарадою проводив д-р Б. Казимира, проф. Кубійовича представив проф. Біда, про значення і потребу Енциклопедії Українознавства говорив інж. З. Янківський. Опісля з довшим словом виступив проф. Кубійович, який говорив про працю при видаванні ЕУ (2). Його промови вислухали присутні з великою увагою. На закінчення говорив д-р А. Фіголь про фінансові справи. Присутні порішили створити окремий комітет, який займеться збіркою потрібних фондів, щоб тим способом помогти появі ЕУ (2). Деякі із присутніх відразу просили їх вписати на список передплатників, інші задеклярували грошові жертви. Можна сподіватися, що українська громада в Оттаві не остането позаду інших осередків у Канаді і своїм фінансовим вкладом уможливить НТШ щасливо докінчити заплановане діло. Обидва гості з Европи виїхали з Оттави до Монтреалу, де в неділю 20-го жовтня мали зустріч з українським громадянством.

Б. К.

● **Комуністи збирають фонди** на покриття дефіциту щоденника „Дейлі Воркер". На зборах, в яких взяло участь 180 осіб, вони зібрали 1,240 долярів. Дефіцит цього комуністичного щоденника становить 160,000 долярів, хоч його об'єм зменшено на половину.

● **Комуно-польський диктатор** Владислав Гомулка заповів виключення з польської комуністичної партії всіх „кар'єристів, злодіїв, спекулянтів та мальконтентів", які, мовляв, є для партії „каменем на шиї". Польська комуністична партія нараховує офіційно 1.400,000 осіб. Гадають, що її „очистять" до півмільйонового числа нібито ідейних і переконаних комуністів. Перед останньою війною комуністів було у Польщі, як кіт наплакав.

Ваґнер обіцяє не кандидувати на губернатора або сенатора, як стане посадником Ню Йорку

Ню Йорк. — Теперішній посадник міста Ню Йорку, Роберт Ваґнер заявив на телевізійній програмі, що відбуде повну чотирирічну каденцію, якщо буде перевибраний на це становище 5-го листопада цього року, і не буде старатися про демократичну кандидатуру на губернатора стейту або сенатора. „Якщо мене перевиберуть, то буду при Божій волі працювати як посадник повні чотири роки", — сказав Ваґнер. Він твердив, що його республіканські противники „перекручують його слова" і не бачать фактів, які свідчать про розвиток міста під його управою. — Республіканський кандидат на становище посадника Роберт К. Кристенберрі сказав, що Ваґнер і його комісар поліції Кеннеді „втратили довір'я народу", бо численні злочини й досі не є вивлені, як це видно з вбивства Алберта Анастазії, поранення Френка Костелльо, осліплення журналіста Віктора Рісела та численні злочини малолітніх ґенґстерів - терористів. „Адміністрація Таммані Голлу й Ваґнера, казав Кристенберрі, виявила, що вона є безсильна супроти таких важких порушень закону і правопорядку".

Папа посвятив нову сильну радіовисильню

Рим. — Папа Пій XII посвятив в минулу неділю нову дуже сильну радіовисильню Ватикану, здвигнену в Санта Марія ді Галерія, за 12 миль на північний захід від Риму, коштом несповна трьох мільйонів долярів, зібраних в ювілейному 1952-у році. Італійський уряд активно підтримав здвигнення цієї установи, признавши площу 1,037 акрів, де збудовано радіовисильню, „екстериторіяльною", приналежною юридично до Ватиканського Міста (Чітта дель Ватікано). Папа Пій XII, який для цієї нагоди прибув туди з Кастель Ґандольфо на південь від Риму, отже в одному дні зробив 60 миль автом, засівши на престолі виголосив чистим дзвінким голосом першу 15-хвилинну передачу тієї радіовисильні. Інавґураційна промова Папи латинською мовою стосувалась теперішньої небезпечної ситуації та закликала вирішні великі держави до порозуміння задля збереження миру на принципі „справедливости і правди". Нова радіостація діятиме безперервно 24 години денно й надаватиме свої передачі у 28 мовах, до яких можуть ще долучуватися інші. Вона призначена головним чином для висилання передач за залізну завісу. Передачі, призначені для католицьких духовників в цілому світі, будуть надаватись латинською мовою.

Спорт

УСК НЮ ЙОРК ДАЛІ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ В ТАБЕЛІ ЛІҐИ

Гота СК — УСК Ню Йорк 1:3 (1:1).

По перемогах над дружинами, які тепер займають місця внизу або на середині табелі, УСК почав „серію" змагань з дружинами, які висунулися в горішню частину табелі. Першим противником з тієї серії була молода, скора дружина Гота, яка має чи не найкращу з усіх дружин Ліґи атаку з відомим „Бубі" Шмітом, стрільцем побідних воріт проти Кайзерлявтерен Ф. К. минулого літа. Другим таким противником буде в неділю 3 листопада в Ню Йорку Гобокен СК, який приготовляючися цього року до відзначення 45-ліття свого існування, скріпив свою дружину кількома новими змаґунами, між ними відомом Брадлісм з Англії.

Сама гра проти Готи належала, на нашу думку, до найчистіших гор, а при тому дала доказ, що крім амбіції, добрих комбінацій та стрілів, треба мати ще рутину у веденні гри взагалі. Краща рутина змаґунів УСК-у перемогла і цим разом.

УСК підтвердив і цим разом свою вирівняність в усіх лініях, при тому продемонстрував направду подивуґідну працьовитість усіх змаґунів, починаючи від Арндта та Голюки, кінчаючи на всіх інших. Саме та працьовитість, як цілости, та вмілі тактичні потягнення Шміґеля, Вітюка, Голюки, Павлюка, Арндта та Наливайка творять тепер основу того, що УСК — досі не програв ні одних змагань за мистецтво рр. 1957/58. Сподіваємося, і віримо, що така ж воля перемоги буде в неділю проти Гобокену і других.

Ворота для УСК добули цим разом: Павлюк та Васильквич. Глядачів біля 2,000 осіб.

Інші висліди дружин УСК того дня:

Гота СК резерва — УСК резерва — 2:3.

Гота СК рез. „Б" — УСК рез. „Б" — 2:6.

Гота СК юньйори — УСК юньйори — 3:2.

Пфальцер СК учні — УСК учні — 0:7.

Айнтрахт СК новаки — УСК новаки — 0:1.

Загальний біланс того дня: 6 змагань дружин УСК-у, виграних 5 — програна одна — з відношенням воріт 22:8 в користь УСК-у. Павзувала лише дружина УСК юньйори „Б". Програна дружинів УСК юньйори — була трохи „пехована", але при тому противник є дійсно серіозний... УСК новаки (наймениі 8—12 років) ведуть тепер табелю своєї Ліґи з відношенням точок 10:0, а „головна заслуга" в тому, наймолодшого керівника нападу УСК-у 12-літнього Михайлова. (ix)

● Департамент справедливости повідомив Сенатську Підкомісію Внутрішньої Безпеки, що він не може погодитися на те, щоб засуджених за шпигунство Гаррі Голда і Дейвіда Ґрінґлесса, які зізнавали в цій підкомісії про шпигунську сітку в ЗДА, звільнено з тюрми, де вони відбувають кару, щоб вони могли там зізнавати про шпигунство. Попереднє звільнення цих шпигунів сталося через помилку.

✝

З сумом повідомляємо що, дня 28-го жовтня 1957 р., упокоїлася в Бозі, по довгій і тяжкій недузі, заосмотрена Найсвятішими Тайнами,

НАША НАЙДОРОЖЧА ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

бл. п. Марія з Витрикуш ЄВЧУК

Покійна прожила 62 роки і була членом Українського Народного Союзу, Відд. 119 — Сестрицтво Пресвятої Діви в Кемпбел, Огайо.

Покійна походила з села Виспа, Рогатинського повіту, Західня Україна.

ПАНАХИДА — в ЧЕТВЕР, о год. 8-ій вечора, в пох. заведенні П. Яреми — 129 Іст 7-ма вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН відбудеться 1-го ЛИСТОПАДА 1957 р. з похоронного заведення П. Яреми, до української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку — о год. 9-ій рано.

Тіло буде перевезене на кладовище Кальварія в Бруклині.

Горем прибиті:

ДМИТРО — чоловік
АННА — донька
РІТА — синова
ВОЛОДИМИР, ІВАН і ВАСИЛЬ — сини
ЛЕОН — зять
ДАНЯ, МАРІЯН і ІВАН — внуки

ЦЕНТР НЮ ЙОРКУ БУВ БЕЗ СВІТЛА ВПРОДОВЖ ДВОХ ГОДИН

Ню Йорк. — 29-го жовтня в вечірніх годинах залізнича станція „Гренд Сентрал" і кільканадцять великих готелів були без світла впродовж двох годин, внаслідок хиби в електрівні. Це було під час масового повороту робітників додому, які світили собі сірниками, а дирекція залізниці поставила свічки і нафтові лямпи, щоб вможливити великий рух пасажирів. В готелях не функціонували елевейтори, але після короткого часу вдалося їх урухомити при допомозі запасових ґенераторів. — Незалежно від того при західній 36-ій вулиці була експльозія в фабричному будинку, і 20 осіб були поранені шибами, які розлетілися по вулиці.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим співвласниками 19-ти мільйонового майна організації!

• РОЗШУКИ •

Пошукую брата **СЛАВКА ОПРИСКА,** народженого у Вербіжі, Зах. Україна. Хто знав би про нього, або він сам, прошу писати на адресу:
Пилип ОПРИСК
628 E. 11th St.
New York 9, N. Y.
Канадійські газети прошу про передрук.

Марія Лодинська, село Лопушниця, пов. Добромиль пошукує свого брата **ІВАНА ЛОДИНСЬКОГО.** Хто знав би про нього, або він сам, прошу голоситись на адресу:
Maria TANTALA
137 Madison St.
Passaic, N. J.

Катерина Фірман пошукує свого брата ЛЕНЬ СТЕФАНА, сина Ілька, нар. 1908 р. в с. Валява, р-н Перемишль, Ряшівської обл. Заінтересованих просимо голоситись на адресу:
Павло ПЕКАР
2169 Wakeling St., Phila 24, Pa
Просимо передрукувати в інших місцевих та европейських часописах.

Павло Пекар пошукує брата ПЕТРА та шваґра ВОЛОДИМИРА ҐРАМЯКА, сина Михайла. Просимо голоситись на адресу:
Павло ПЕКАР
2169 Wakeling St., Phila 24, Pa.
Просимо передрукувати в інших місцевих та европейських часописах.

Пошукую свого стрийка **ІВАНА ГЛОВАЦЬКОГО,** з села Барвінок, пов. Кросно. Мав бути в Німеччині. Хто знав би про нього, або він сам, прошу зголоситись до:
Maria GLOWACKA
1622 Chesnut Ave.
Brooklyn 30, N. Y.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СИРАКЮЗ, Н. Й. — Т-во „Укр. Січ", Відд. 39, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 3-го листопада, о год. 3-ій по пол., в Укр. Нар. Домі. Проситься членів прийти на збори. В суботу, 2-го листопада, від год. 7-ої до 10-ої веч. і в неділю, 3-го листопада, від год. 12-ої до 3-ої по пол., можна вплачувати вкладки. Управа просить довгуючих вирівняти всі свої залеглості. — Управа.

ВІЛКС БЕРІ, Па. — Б-во св. І. Хрестителя, Відд. 223, повідомляє всіх членів, що збори відбудуться в неділю, 3-го листопада, в парох. залі, зараз по Службі Божій. Присутність всіх членів конечна. — Управа.

ТАРЗАН, ч. 3958. Новий плян.

— Співчуваю вам, — закінчив Генрі. — Але це не здійснює вашого контракту. —

Ще є час, — відгризнувся Тарзан. — Ходім, Билле!

Під час поворотної подорожі до лісозаготівного табору Голла, мавполюдина похмуро промовила: — Маю плян. Щоб він вдався, потребуємо ще одної колоди.

Його очі примкнулися в рішучості: — Я хочу доказати, що Олу був замордований.